

Trešdiena, 2017. gada 13. decembra

IETEIKUMI

EIROPAS PARLAMENTS

P8_TA(2017)0491

Ieteikums pēc izmeklēšanas attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, nodokļu apiešanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas

Eiropas Parlamenta 2017. gada 13. decembra ieteikums Padomei un Komisijai pēc izmeklēšanas attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, nodokļu apiešanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas (2016/3044(RSP))

(2018/C 369/16)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 116. un 226. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 1995. gada 19. aprīļa Lēmumu 95/167/EK, Euratom, EOTK par sīki izstrādātiem Eiropas Parlamenta izmeklēšanas tiesību izmantošanas noteikumiem ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2016. gada 8. jūnija lēmumu izveidot izmeklēšanas komiteju, kuras uzdevums ir pārbaudīt apgalvojumus par iespējamiem pārkāpumiem un administratīvām kļūmēm Savienības tiesību aktu piemērošanā attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, nodokļu apiešanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, šīs komitejas kompetenci, skaitlisko sastāvu un pilnvaru termiņu ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2015. gada 25. novembra ⁽³⁾ un 2016. gada 6. jūlija ⁽⁴⁾ rezolūcijas par nodokļu nolēmumiem un citiem rakstura vai ietekmes ziņā līdzīgiem pasākumiem,
- ņemot vērā 2015. gada 16. decembra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par uzņēmumu ienākuma nodokļa politikas pārredzamības, koordinācijas un konverģences veicināšanu Savienībā ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 26. jūnija ziņojumu par novērtējumu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas riskiem, kuri skar iekšējo tirgu un attiecas uz pārrobežu darbībām (COM(2017)0340),
- ņemot vērā Eiropas Savienības finanšu izlūkošanas vienību platformas (ES FIU platformas) 2016. gada 15. decembra informācijas apkopojumu un trūkumu analīzi par ES FIU pilnvarām un šķēršļiem informācijas ieguvei un apmaiņai,
- ņemot vērā Izmeklēšanas komitejas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, nodokļu apiešanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas sagatavoto ieteikuma projektu,
- ņemot vērā Izmeklēšanas komitejas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, nodokļu apiešanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas sagatavoto galīgo ziņojumu (A8-0357/2017),

⁽¹⁾ OV L 113, 19.5.1995., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 166, 24.6.2016., 10. lpp.

⁽³⁾ OV C 366, 27.10.2017., 51. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0310.

⁽⁵⁾ OV C 399, 24.11.2017., 74. lpp.

Trešdiena, 2017. gada 13. decembra

— ņemot vērā Reglamenta 198. panta 12. punktu,

1. Vispārīgi jautājumi

1. ar bažām norāda, ka Panamas dokumenti ir iedragājuši pilsoņu uzticēšanos mūsu finanšu un nodokļu sistēmām; uzsver, ka ir svarīgi atjaunot sabiedrības uzticēšanos un nodrošināt taisnīgas un pārredzamas nodokļu sistēmas un nodokļu un sociālo taisnīgumu; šajā nolūkā prasa Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm pienācīgi īstenot un pastiprināt juridiskos instrumentus, lai pārietu no slepenības uz pārredzamību, savstarpēju sadarbību un informācijas apmaiņu un lai efektīvāk cīnītos pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, un aicina dalībvalstis vienkāršot savas nodokļu sistēmas, lai nodrošinātu taisnīgāku nodokļu politiku un investētu reālajā ekonomikā;

2. uzsver nepieciešamību steidzami pārskatīt Eiropas nodokļu modeli, lai ierobežotu negodīgu konkurenci starp dalībvalstīm;

3. pauž nožēlu par to, ka Parlamenta izmeklēšanas komiteja, kuras uzdevums ir pārbaudīt apgalvojumus par iespējamajiem pārkāpumiem un administratīvām kļūmēm Savienības tiesību aktu piemērošanā attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, nodokļu apiešanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, konstatēja lielu skaitu administratīvu kļūmju saistībā ar ES tiesību aktu īstenošanu, un uzsver savas nopietnās bažas par Trešās direktīvas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu (AMLD III) ⁽¹⁾ pārkāpumiem saistībā ar finanšu izlūkošanas vienību (FIU) sadarbību; mudina gan Komisiju, gan dalībvalstis pastiprināt savus centienus, saistības, sadarbību un investīcijas finanšu un cilvēku resursos, lai uzlabotu uzraudzību un izpildi, — ne tikai ar mērķi efektīvāk nepieļaut un apkarot nelikumīgās darbības, piemēram, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un krāpšanu nodokļu jomā, bet arī, lai nepieļautu un apkarotu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un agresīvu nodokļu plānošanu, kas var būt legāla, bet ir pretrunā likuma garam; atgādina par apsūdzības izvirzīšanas paredzamības principu; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka tiesību aktu pārkāpumi tiek pienācīgi sodīti; uzstāj, ka šādi centieni ir izmaksu ziņā lietderīgi;

4. aicina dalībvalstis veikt pasākumus saistībā ar paziņotiem nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas gadījumiem un ziņojumiem par aizdomīgiem darījumiem, lai veiktu pienācīgu izmeklēšanu, tiklīdz iestādes ir informētas par šo informāciju;

5. atgādina par ES programmu par aizdomīgu darījumu ziņojumiem un uzsver nepieciešamību nodrošināt ciešāku starptautisko sadarbību starp ES un ārpus Savienības valstu finanšu izlūkošanas vienībām; turklāt prasa lielākas izmeklēšanas pilnvaras Eiropas iestādēm, jo īpaši Eiropolam un Eirojustam, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas lietās;

6. atgādina, ka pienācīgas pārbaudes par galīgajiem faktiskajiem īpašniekiem ir būtisks priekšnoteikums, lai novērstu pastkastītes uzņēmumu izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai (kā to parādīja Azerbaidžānas “naudas mazgātavas” lieta); turklāt prasa efektīvi īstenot un piemērot Eiropas direktīvu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu;

7. aicina dalībvalstis atturēties no piedāvājuma puses agresīvas nodokļu plānošanas, izmantojot reklāmu un piedāvājot nodokļu nolēmumus un priekšrocības vai *ad hoc* noteikumus;

8. aicina visas jurisdikcijas, kuras jau ir transponējušas vai vēl transponēs ESAO BEPS novēršanas ieteikumus valsts tiesību aktos, ievērojot ne tikai ieteikumu burtu, bet arī garu; atgādina, ka pārredzamība ir svarīgs instruments, lai cīnītos pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un jo īpaši pret agresīvu nodokļu plānošanu;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobra Direktīva 2005/60/EK par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai (OV L 309, 25.11.2005., 15. lpp.).

Trešdiena, 2017. gada 13. decembra

9. pauž nožēlu par to, ka joprojām pastāv daudzas nepilnības spēkā esošajos tiesību aktos par izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas apkarošanu gan ES, gan valstu līmenī, un uzskata, ka ir steidzami nepieciešams pilnībā īstenot un turpināt stiprināt spēkā esošos tiesību aktus; atzinīgi vērtē pastiprinātos centienus un progresu, kas panākts kopš "Panamas dokumentu" publicēšanas, ierosinot jaunus tiesību aktu priekšlikumus ar mērķi ieviest visaptverošas stratēģijas, bet pauž nožēlu par to, ka dažās dalībvalstīs trūkst politiskās gribas panākt progresu attiecībā uz reformām un izpildi efektīvu pārmaiņu īstenošanai;

10. pauž nožēlu par to, ka nodokļu politikas jautājumus Padomes līmenī bieži bloķē atsevišķas dalībvalstis; atkārtoti TAXE1 komitejas izteiktos brīdinājumus par to, ka, piešķirot katrai dalībvalstij veto tiesības nodokļu jautājumos, vienprātības noteikums Padomē mazina stimulu no pašreizējā *status quo* virzīties uz risinājumu, kas balstīts uz lielāku sadarbību; atkārtoti aicina Komisiju izmantot LESD 116. pantā paredzēto procedūru, kas nodrošina iespēju mainīt vienprātības prasību gadījumos, kad Komisija konstatē, ka atšķirības normatīvajos vai administratīvajos aktos dalībvalstīs rada konkurences apstākļu izkropļojumu iekšējā tirgū;

11. norāda, ka nodokļu apiešana, izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācija joprojām ir globāla parādība un tādēļ ir vajadzīga vispusīga, skaidra un konsekventa atbildes reakcija, kas pamatotos uz savstarpēju atbalstu un ciešāku sadarbību ES un pasaules līmenī; mudina Komisiju uzņemties vadošu lomu globālajā cīņā pret nodokļu apiešanu, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu;

12. ar bažām norāda, ka trūkst vērienīgu un konkrētu pasākumu cīņai pret nodokļu oāzēm; šajā sakarībā vērš uzmanību uz to, ka šīs problēmas risināšanai nepietiks tikai ar pārredzamības uzlabošanu vien; tāpēc uzsver, ka steidzami jāpanāk starptautiska sadarbība un daudzpusēja pieeja, kurā jāiesaista gan attīstītās, gan jaunattīstības valstis;

13. aicina dalībvalstis un ES iestādes atbalstīt un veicināt ANO līmeņa starpvaldību samitu nolūkā izstrādāt ceļvedi un kopīgu rīcības plānu, lai darītu galu nodokļu oāzēm;

14. uzsver, ka ir nepieciešams definēt digitālās nozares uzņēmumu jēdzienu, lai pilnībā ņemtu vērā darījumdarbības vides digitalizāciju un nodrošinātu, ka pret uzņēmumiem, kas gūst ieņēmumus kādā dalībvalstī bez fiziskas klātbūtnes, izturas tāpat kā pret uzņēmumiem ar fizisku darījumdarbības veikšanas vietu; tādēļ aicina Komisiju digitālos uzņēmumus ņemt vērā visos Eiropas pasākumos, kuru mērķis ir apkarot nodokļu apiešanu un kuri saistīti ar nodokļiem;

15. aicina Komisiju un dalībvalstis rīkoties proaktīvi, lai risinātu šos jautājumus kā prioritāti, nevis gaidīt plašsaziņas līdzekļu atklājumus; atgādina, ka pārredzamība nevar būt tikai sektorāla;

16. uzsver, ka ir nepieciešams uzmanīt, lai *Brexit* neveicinātu ne nodokļu konkurenci starp pārējām 27 dalībvalstīm piesaistīt konkrētas nozares un pakalpojumus, kas pašlaik atrodas Apvienotajā Karalistē, ne arī mazinātu centienus apkarot nodokļu nemaksāšanu Apvienotajā Karalistē un tās aizjūras un saistītajās teritorijās; vērš Komisijas uzmanību uz to, ka šī dimensija būtu pienācīgi jāņem vērā *Brexit* otrajā posmā sarunās par visiem partnerības vai tirdzniecības nolīgumiem ar Apvienoto Karalisti;

17. pauž nožēlu par Komisijas lēmumu izbeigt savu apņemšanos attiecībā uz divgadu ziņojumiem par korupcijas apkarošanu visās dalībvalstīs; norāda, ka Komisija korupcijas apkarošanas uzraudzību turpinās Eiropas pusgada procesā; uzskata, ka šajā procesā korupcijas apkarošanu varētu aizņemt citi ekonomikas un finanšu jautājumi; aicina Komisiju rādīt piemēru, atsākot ziņojuma publicēšanu, kā arī apņemties sagatavot daudz uzticamāku un visaptverošāku korupcijas apkarošanas stratēģiju;

Trešdiena, 2017. gada 13. decembra

18. aicina Komisiju un dalībvalstis veikt ietekmes novērtējumu par iespēju paredzēt finanšu kontu un pastkastītes uzņēmumu obligātu reģistrāciju vai aizliegt īpašumtiesības, tostarp faktiskās īpašumtiesības, ES pilsoņiem un ES uzņēmumiem valstīs, kas iekļautas ES nesadarbīgo jurisdikciju sarakstā un ES sarakstā ar stratēģiskām nepilnībām AML/CFT režīmos, lai nepieļautu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un krāpšanu nodokļu jomā;

2. Izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešana

2.1 Ārzonas struktūras

19. uzsver, ka ir steidzami nepieciešams izveidot kopējas starptautiskas definīcijas tam, kas ir ārzonas finanšu centrs, nodokļu oāzes, slepenību nodrošinošas oāzes, nodokļu jurisdikcijas, kas nesadarbojas, un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas ziņā augsta riska valsts; prasa par šīm definīcijām vienoties starptautiski, neskarot kopīga ES melnā saraksta tūlītēju publicēšanu; uzsver, ka šīs definīcijas paredz skaidrus un objektīvus kritērijus;

20. atgādina dalībvalstīm, cik svarīgs ir GAAR princips nodokļu politikā, un mudina nodokļu iestādes izmantot šo principu konsekventi, lai izvairītos no struktūrām, kas izveidotas nolūkā veikt krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas;

21. uzskata, ka, cenšoties sekmēt lielāku starptautisku sadarbību, ļoti būtiski ir arī saglabāt šo definīciju juridisko objektivitāti un piemērošanu, jo dažas jurisdikcijas varētu apņemt ievērot starptautiski saskaņotus standartus, bet nepiemērot tos praksē; uzsver, ka šīs definīcijas nevajadzētu saistīt ar politiskiem aizspriedumiem un tām būtu jāmotivē sarakstā iekļautās jurisdikcijas pieņemt pasākumus, kas veicina to svītrošanu no saraksta;

22. atgādina, ka formāla apņemšanās ievērot starptautiski atzītus standartus ir pirmais solis, bet tikai šo standartu pienācīgi īstenošana un reāli un patiesi centieni mazinās riska faktoros un īsteno sekmīgu cīņu pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas;

23. atgādina, ka brīvās zonas un brīvostas nedrīkst izmantot ļaunprātīgi, lai panāktu tādu pašu rezultātu kā nodokļu oāzēs vai apietu starptautiskos pārredzamības noteikumus nolūkā legalizēt nelikumīgi iegūtus līdzekļus; aicina Komisiju risināt jautājumu par brīvostām Eiropas Savienībā;

24. aicina Komisiju iesniegt likumdošanas priekšlikumu, lai nodrošinātu, ka uz ārzonas struktūrām ar faktiskajiem īpašniekiem dalībvalstīs attiecas līdzīgas revīzijas un pārskatu publiskošanas prasības kā tajā Eiropas jurisdikcijā, kurā faktiskais īpašnieks atrodas;

25. uzskata, ka ES būtu jānosaka, ka komerciālo attiecību uzturēšana ar nodokļu oāzēs izveidotām juridiskām struktūrām ir nelegāla, ja galīgo saņēmēju nav iespējams identificēt;

26. aicina Komisiju publicēt ikgadēju publisku pārskatu par ES līdzekļu izmantošanu, kā arī Eiropas Investīciju bankas (EIB) un Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankas (ERAB) naudas pārvedumiem uz ārzonu struktūrām, tostarp bloķēto projektu skaitu un raksturu, paskaidrojuma piezīmes ar pamatojumu projektu bloķēšanai un turpmākos pasākumus, kas veikti, lai nodrošinātu, ka ES līdzekļi nekādā gadījumā tieši vai netieši neveicina izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un krāpšanu nodokļu jomā;

2.1.1. Kopīgs ES saraksts ar nodokļu jurisdikcijām, kas nesadarbojas

27. atzinīgi vērtē Komisijas vadošo lomu, veidojot kritērijus kopējam ES sarakstam ar nodokļu jurisdikcijām, kas nesadarbojas; pauž nožēlu par šī procesa pārmērīgo ilgumu; aicina Padomi nevis mazināt, bet gan palielināt minētā saraksta kritēriju vērienīguma līmeni; uzstāj, ka visi Komisijas ierosinātie kritēriji būtu jāņem vērā, tostarp, bet ne tikai, uzņēmumu ienākuma nodokļa trūkums vai uzņēmumu ienākuma nodokļa likme, kas ir tuvu nullei, un uzsver to nozīmi, lai saraksts būtu efektīvs un stingri noteikts; uzskata, ka pārredzamības kritēriji būtu pilnībā jāpiemēro un ka kritērijos būtu pienācīgi jāņem vērā arī īstenošana un izpilde; aicina Padomi šī saraksta efektivitātes un ticamības nolūkā ieviest stingras, proporcionālas un atturošas vienotas sankcijas pret sarakstā minētajām valstīm un uzsver, ka atsevišķu valstu novērtējumi

Trešdiena, 2017. gada 13. decembra

būtu jāveic pārredzamā veidā; aicina Padomi un Komisiju ieviest pārredzamu un objektīvu pārskatīšanas mehānismu, paredzot arī Parlamenta iesaistīšanu turpmākajā saraksta atjaunināšanā; atgādina, ka šāda saraksta mērķis ir mainīt šādu jurisdikciju uzvedību attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un krāpšanu nodokļu jomā;

28. pauž nožēlu par to, ka Padomes apstiprinātajā un publicētajā ES nesadarbīgo nodokļu jurisdikciju sarakstā uzmanība ir pievērsta tikai jurisdikcijām ārpus ES, neiekļaujot ES valstis, kurām ir bijusi sistemātiska loma kaitējošas nodokļu prakses veicināšanā un nodrošināšanā un kuras neatbilst taisnīgu nodokļu kritērijiem; uzsver, ka *Oxfam* veiktā simulācija parādīja, ka vismaz četras dalībvalstis būtu iekļautas sarakstā, ja tiktu pārbaudītas saskaņā ar tiem pašiem ES kritērijiem; pauž bažas par to, ka ES valstu a priori izslēgšana no pārbaudes ietekmē visa procesa efektivitāti, uzticamību un lēģitimitāti;

29. uzskata, ka tad, kad būs izveidots ES saraksts ar nodokļu jomā nesadarbīgām jurisdikcijām, Komisijai būtu jāierosina saistīti tiesību akti, nosakot saskaņotus pienākumus nodokļu iestādēm katrā dalībvalstī, lai ik gadu atklātu datus, kas satur kopējo vērtību un galamērķi naudas pārskaitījumiem no katras dalībvalsts uz katru šajā sarakstā iekļauto jurisdikciju;

30. prasa piemērot sankcijas arī tiem uzņēmumiem, bankām, grāmatvedības un juridisko pakalpojumu uzņēmumiem un nodokļu konsultantiem, par kuriem ir pierādīts, ka tie ir veikuši nelikumīgas, kaitējošas vai neatļautas darbības saistībā ar jurisdikcijām, kas nesadarbojas, vai ir veicinājuši nelikumīgus, kaitējošus vai neatļautus uzņēmumu ieņēmumu nodokļu pasākumus, izmantojot šajās jurisdikcijās pieejamos juridiskos instrumentus;

31. pauž nožēlu par to, ka "Panamas dokumentos" figurēja vairāki ES pilsoņi, uzņēmumi un politiski redzamas personas (PRP); mudina dalībvalstis precizēt, vai šāda parādīšanās ir tikusi pienācīgi izmeklēta un, ja šāda izmeklēšana ir veikta, vai tika konstatēti valsts tiesību aktu pārkāpumi; uzsver, ka diemžēl līdzīgi veidā daudzi iedzīvotāji, organizācijas un PRP, kad tika aicināti sadarboties ar Parlamenta izmeklēšanas komiteja, kuras uzdevums ir pārbaudīt apgalvojumus par iespējamiem pārkāpumiem un administratīvām kļūmēm Savienības tiesību aktu piemērošanā attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, nodokļu apiešanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, atteicās sniegt informāciju, kas būtu noderīga saistībā ar komitejas mērķiem;

32. norāda, ka saskaņā ar jaunākajiem Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) datiem par ārvalstu tiešajām investīcijām Luksemburgā un Nīderlandē kopā ir vairāk ārvalstu investīciju nekā ASV un vairums no tām ir īpašam nolūkam dibinātas sabiedrības, kurām nav būtiskas saimnieciskas darbības, un Īrijā ir vairāk ārvalstu investīciju nekā Vācijā vai Francijā; norāda, ka saskaņā ar Valsts statistikas biroja informāciju ārvalstu investīcijas Maltā ir 1 474 % no tās ekonomikas apjoma; norāda, ka saskaņā ar Amsterdams universitātes veikto pētījumu 23 % no visām uzņēmumu investīcijām nodokļu oāzēs nonāca caur Nīderlandi; uzskata, ka šie dati skaidri liecina par to, ka dažas dalībvalstis veicina pārmērīgu peļņas novirzīšanu uz citu dalībvalstu rēķina;

33. aicina Komisiju līdz 2018. gada beigām iesniegt ziņojumu, kur tiktu vērtēti dalībvalstu un to atkarīgo jurisdikciju, reģionu vai citu administratīvo struktūru nodokļu režīmi, kuri veicina izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un krāpšanu nodokļu jomā un potenciāli var kaitējoši ietekmēt vienoto tirgu;

2.1.2. ES saraksts ar augsta riska trešām valstīm nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas jomā

34. pauž nožēlu par to, ka Komisija līdz šim nav veikusi savu neatkarīgo novērtējumu, kurā norādītu augsta riska trešās valstis ar stratēģiskām nepilnībām, kā paredzēts saskaņā ar AMLD noteikumiem, bet ir balstījies vienīgi uz sarakstu, ko sagatavojuši Finanšu darījumu darba grupa (FATF), kurā piedalās arī Komisija; pauž nožēlu par to, ka Komisija nesniedza apmierinošu atbildi uz Parlamenta pieprasījumiem šajā sakarā;

35. mudina Komisiju paātrināt darbu pie sava saraksta un ziņot Parlamentam par to, kā tiek īstenots tās ceļvedis un jo īpaši apņemšanās palielināt visus resursus, kas vajadzīgi finanšu noziegumu novēršanas darba grupai;

Trešdiena, 2017. gada 13. decembra

36. uzskata, ka ir ārkārtīgi svarīgi, lai ES mērķi būtu vērienīgāki nekā FATF mērķi šajā jautājumā; šajā sakarā uzsver nepieciešamību vairāk investēt cilvēkresursos un finanšu resursos vai arī to piešķiršanu optimizēt Komisijas ietvaros, lai pastiprinātu pārbauzu procedūru;

37. uzskata, ka šā saraksta mērķis ir veicināt jurisdikciju uzvedības maiņu attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un terorisma finansēšanu un atturēt citas valstis no līdzīgas potenciāli kaitīgas politikas īstenošanas;

38. aicina Komisiju būt par centrālo iestādi gan attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas augsta riska trešo valstu sarakstu, gan attiecībā uz Eiropas nodokļu oāžu saraksta pārskatīšanu, lai nodrošinātu saskaņotību un papildināmību;

2.2 Citi nodokļu tiesību akti

39. atzinīgi vērtē jaunus tiesību aktus, kas pieņemti pēdējos divos gados, reaģējot uz *LuxLeaks*; atzinīgi vērtē ES apņēmību attiecībā uz ESAO BEPS projektu; aicina dalībvalstis ātri transponēt ES tiesību aktus savās tiesību sistēmās un nodrošināt to izpildi;

40. prasa nodrošināt vērienīgu publisku pārskatu sniegšanu par katru valsti (CbCR), lai uzlabotu nodokļu pārredzamību un publisko kontroli pār daudz nacionāliem uzņēmumiem, jo tas ļautu plašākai sabiedrībai piekļūt informācijai par gūto peļņu, saņemtajām subsīdijām un samaksātajiem nodokļiem jurisdikcijās, kurās tie darbojas; mudina Padomi panākt kopēju vienošanos par priekšlikumu sākt sarunas ar pārējām ES iestādēm, lai pieņemtu publisku pārskatu sniegšanu par katru valsti, kas ir viens no galvenajiem pasākumiem, lai panāktu lielāku pārredzamību par uzņēmumu nodokļu informāciju visiem iedzīvotājiem;

41. uzsver, ka publiska pārskatu sniegšana par katru valsti ļaus investoriem un akcionāriem ņemt vērā uzņēmumu nodokļu politiku, kad tie iesaistās akcionāru sapulcēs un pieņem investīciju lēmumus;

42. atgādina, ka nodokļu informācijai vajadzētu kļūt par būtisku sastāvdaļu korporāciju finanšu pārskatos;

43. aicina Padomi panākt ātru un vērienīgu vienošanos par kopējās konsolidētās uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzes (KKUINB) abiem pasākumiem; atgādina, ka papildus izmaksu samazināšanai uzņēmumiem un zemākām nodokļu administrēšanas izmaksām dalībvalstīm tas atrisinātu jautājumu par transfertcenu noteikšanu un nodrošinātu godīgāku konkurenci vienotajā tirgū; uzsver, ka nodokļu bāzes saskaņošana ir labākais risinājums, lai izbeigtu nodokļu optimizāciju un agresīvu nodokļu plānošanu ar juridiskiem līdzekļiem; atgādina, ka ir vajadzīga jēdziena "pastāvīga darījumdarbības vieta" jauna definīcija, lai nodrošinātu, ka nodokļus iekasē vietā, kurā notiek ekonomiskā darbība un vērtības radīšana; uzsver, ka līdztekus tam būtu jāizstrādā saistošu kritēriju minimums, ar ko nolūkā izvairīties no "pastkastītes uzņēmumiem" noteiktu, vai ekonomiskā darbība ir pietiekama, lai nodokli uzliktu attiecīgajā dalībvalstī, jo īpaši saistībā ar digitālās ekonomikas izvirzītajiem uzdevumiem;

44. mudina Komisiju un dalībvalstis virzīties uz daudz vērienīgākām reformām nodokļu jomā;

45. uzsver, ka, lai vienota nodokļu sistēma varētu darboties kā līdzeklis peļņas novirzīšanas izbeigšanai, tai ir jābūt globālai, un ka KKUINB ieviešana ES līmenī rada risku, ka pašreizējie zaudējumi no dalībvalstīm uz pārējo pasauli varētu tikt bloķēti, tāpat arī pārējās pasaules izmantošana dažām dalībvalstīm; norāda, ka tikai ES mēroga pieeja varētu novērst stimulus peļņas novirzīšanai ES ietvaros, bet palielināt stimulus un iespējas peļņas novirzīšanai ārpus ES;

46. atgādina savus ieteikumus nodrošināt automātiskas informācijas apmaiņas par nodokļu nolēmumiem attiecināšanu uz visiem nolēmumiem un Komisijai sniegt piekļuvi visai attiecīgajai informācijai, lai nodrošinātu, ka tiek ievēroti Eiropas konkurences noteikumi⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2015. gada 16. decembra rezolūcija ar ieteikumiem Komisijai par uzņēmumu ienākuma nodokļa politikas pārredzamības, koordinācijas un konverģences veicināšanu Savienībā; Ieteikums A4.

Trešdiena, 2017. gada 13. decembra

47. aicina Komisiju pēc iespējas drīzāk nākt klajā ar leģislatīvu priekšlikumu pārskatīt Direktīvu par administratīvu sadarbību (DAC) ⁽¹⁾ ar mērķi veicināt lielāku sadarbību nodokļu jomā starp dalībvalstīm, nosakot pienākumu atbildēt uz grupas pieprasījumiem nodokļu jautājumos, lai katra Eiropas valsts varētu citām sniegt visu nepieciešamo informāciju pārrobežu nodokļu nemaksātāju kriminālvajāšanai; atgādina par Parlamenta priekšlikumu grozīt DAC, lai uzlabotu dalībvalstu koordinēšanu nodokļu revīziju jomā ⁽²⁾;

48. pauž nožēlu par to, ka saskaņā ar ES valsts atbalsta noteikumiem nesamaksātie nodokļi, kas atgūti no nelikumīga nodokļu atbalsta saņēmējiem, pieder atbalstu piešķiršanai valstij, nevis valstīm, kuras ir cietušas no nodokļu bāzes samazināšanās kropļojošu nodokļu shēmu rezultātā; aicina Komisiju šajā nolūkā izstrādāt atbilstošas metodes, lai aprēķinātu ieņēmumu zaudējumus skartajām dalībvalstīm, un atbilstošas atgūšanas procedūras, lai nodrošinātu, ka nesamaksātie nodokļi tiek izplatīti tām dalībvalstīm, kurās saimnieciskā darbība faktiski tika veikta;

49. uzskata, ka nodokļu reformās vienmēr jāļauj pilsoņiem veikt pārbaudi un jāsniedz pilsoniskajai sabiedrībai piekļuve, informācija un apmācība, lai produktīvi iesaistītos šīs politikas izstrādē, bet pašreizējā praksē tas nenotiek;

50. turklāt uzsver, ka nodokļu tiesību akti valstu vai Eiropas līmenī ir jāvienkāršo un jāsaģatavo tādā veidā, lai padarītu tos pieejamus visiem iedzīvotājiem, novēršot sarežģītību, kas kalpo nodokļu apiešanas industrijai;

51. aicina Komisiju nākt klajā ar pārskatītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. februāra Direktīvu 2014/24/ES par publisko iepirkumu ⁽³⁾, iekļaujot pasākumus ar mērķi novērst publiskās pārvaldes iestāžu sadarbību ar uzņēmumiem, kas izmanto nodokļu oāzes;

52. aicina Komisiju sākt visaptverošu novērtējumu par Uzņēmējdarbības nodokļu rīcības kodeksa grupas 19 gadu darbu, galveno uzmanību pievēršot rezultātiem, kas panākti saistībā ar kaitējošu pārrobežu uzņēmumu nodokļa režīmu novēršanu publiska pārskata veidā; prasa reformēt Rīcības kodeksa grupu, pamatojoties uz konstatējumiem un nodrošinot tās darbam lielāku pārredzamību un efektivitāti, ņemot vērā, ka šai grupai ir jāuzņemas centrālā loma ES centienos panākt uzlabojumus šajā jomā; prasa, lai Parlaments iegūtu pārbaudes pilnvaras un pārskatatbildību attiecībā uz šo grupu;

53. aicina Komisiju apkopot sarakstu ar kaitējošiem nodokļu režīmiem, ar kuriem Rīcības kodeksa grupa līdz šim nav spējusi vienoties par rīcību, un publicēt šo sarakstu; aicina Komisiju līdz 2020. gadam novērtēt ietekmi, kāda ir saiknes pieejai atbilstīgiem "patentlodziņa" režīmiem, un, ja iespējams, kvantificēt to ietekmi uz inovāciju un zaudējumiem nodokļu iekasēšanā;

54. pauž nožēlu par to, ka "Panamas dokumentos" figurēja vairākas ES dalībvalstis; aicina Komisiju sadarbībā ar nodokļu iestādēm sākt plašu novērtējumu par tādiem kaitējošiem nodokļu pasākumiem dalībvalstīs, kuri kropļo konkurenci, un esošajiem pretpasākumiem, kā arī šo pasākumu plašāku ietekmi uz citām jurisdikcijām; prasa izveidot efektīvu pārbaudes mehānismu nolūkā uzraudzīt dalībvalstis attiecībā uz iespējamiem jauniem kaitīgiem nodokļu pasākumiem, ko tās varētu ieviest;

55. aicina Komisiju iesniegt tiesību akta priekšlikumu nolūkā risināt jautājumu par pārrobežu reorganizāciju un mītnes vietas maiņu un sniegt skaidrus noteikumus par uzņēmuma mītnes pārvietošanu ES ietvaros, tostarp noteikumus, lai cīnītos pret pastkastītes uzņēmumiem;

⁽¹⁾ Padomes 2011. gada 15. februāra Direktīva 2011/16/ES par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ Direktīvu 77/799/EEK (OV L 64, 11.3.2011., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2015. gada 16. decembra rezolūcija ar ieteikumiem Komisijai par uzņēmumu ienākuma nodokļa politikas pārredzamības, koordinācijas un konverģences veicināšanu Savienībā; Ieteikums B5.

⁽³⁾ OV L 94, 28.3.2014., 65. lpp.

Trešdiena, 2017. gada 13. decembra

56. mudina Komisiju un visas dalībvalstis nodrošināt, ka tiek izbeigta uzņēmumu ienākuma nodokļa inversijas prakse, saskaņā ar kuru starptautisku korporāciju pārņem mazāks uzņēmums, kas atrodas nodokļu oāzē, un piešķir šai korporācijai šā mazākā uzņēmuma juridisko adresi tā, lai korporācijas galvenā mītne it kā tiktu pārcelta un samazinātos tās vispārējais nodokļu slogs, turklāt šim procesam seko vēl arī ieņēmumu samazināšana, veicot no nodokļiem atskaitāmus maksājumus nodokļu oāzei (piemēram, aizdevumu, licenču maksu un pakalpojumu veidā), jo šo pasākumu mērķis ir ļaut starptautiskām korporācijām izvairīties no nodokļiem par iekšzēmē gūto peļņu;

57. uzsver nepieciešamību pievērst īpašu uzmanību kaitējošām nodokļu praksēm, kas tiek izmantotas arvien vairāk, piemēram, ļaunprātīgi izmantojot "patentlodziņa" režīmus, atvasinātos instrumentus, mijmaiņas darījumus utt. ar mērķi izvairīties no nodokļu maksāšanas;

58. atzinīgi vērtē Komisijas valsts atbalsta izmeklēšanas rezultātus 2016. gada augustā par to, ka Īrija uzņēmumam *Apple* nelikumīgi piešķir nepamatotu nodokļu atvieglojumu EUR 13 miljardu apmērā; apšaubā Īrijas valdības lēmumu iesniegt apelāciju pret šo lēmumu, cenšoties neiecasēt maksājamo summu;

59. aicina dalībvalstis konstatēt un pārtraukt izmantot jebkāda veida nodokļu amnestiju, kas varētu izraisīt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas vai neļaut valsts iestādēm izmantot sniegtos datus finanšu noziegumu izmeklēšanas veikšanai;

60. pauž bažas par Amerikas Savienoto Valstu (ASV) administrācijas nodomiem veicināt nodokļu atvieglojumus lielām korporācijām un finanšu deregulāciju; aicina Komisiju cieši uzraudzīt ASV ierosināto nodokļu reformu, kas pazīstama kā *Blueprint*, un iespēju šajā valstī īstenot nodokļu amnestiju nolūkā repatriēt lielo tehnoloģisko uzņēmumu peļņu ar ļoti zemu nodokļa likmi;

61. aicina dalībvalstis atbalstīt nodokļu administrācijas, paredzot tām pienācīgu personālu, lai nodrošinātu nodokļu ieņēmumu efektīvu iekasēšanu un vērsanos pret kaitējošu nodokļu praksi, ņemot vērā, ka resursu trūkums un darbinieku skaita samazināšana, kā arī nepietiekama apmācība un tehnisku instrumentu un izmeklēšanas pilnvaru trūkums dažās dalībvalstīs ir radījuši nopietnus šķēršļus nodokļu administrācijām;

62. norāda uz vienu nodokļu apiešanas shēmas piemēru Eiropas Savienībā — tā saukto "Īrijas dubulto struktūru", kas līdz 2020. gadam tiks pakāpeniski atcelta; aicina visas dalībvalstis uzraudzīt savus nolīgumus par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu (*DTT*), lai nodrošinātu, ka nodokļu apiešanas shēmām netiek izmantotas nodokļu neatbilstības;

63. pauž nožēlu par to, ka trūkst ticamas un objektīvas statistikas par to, cik lielos apmēros notiek nodokļu apiešana un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas; uzsver, ka ir svarīgi izstrādāt atbilstošas un pārredzamas metodes, ar kurām var noteikt šo parādību apmēru, kā arī ietekmi uz valstu publiskajām finansēm, ekonomisko aktivitāti un publiskajām investīcijām;

64. aicina Komisiju izdot vadlīnijas un skaidri nošķirt, kas ir nelikumīgs un kas ir likumīgs, pat ja tas ir pret likuma garu, saistībā ar izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanas praksi, lai nodrošinātu juridisko noteiktību visām iesaistītajām pusēm; aicina dalībvalsts un trešās valstis nodrošināt, ka soda naudas un finansiālās sankcijas, ko uzliek nodokļu nemaksātājiem un starpniekiem, nav izņemamas no nodokļa bāzes;

65. uzsver, ka atbildīgas nodokļu stratēģijas īstenošana ir uzskatāma par vienu no korporatīvās sociālās atbildības (KSA) pilāriem un ka nodokļu nemaksāšana, izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un agresīvas nodokļu plānošanas prakse nav savienojama ar KSA; atkārtoti aicina Komisiju šo elementu iekļaut atjaunotā ES stratēģijā par KSA;

66. aicina uzņēmumus nodokļu saistību pilnīgu izpildi bez jebkāda veida izvairīšanās no nodokļu maksāšanas padarīt par KSA neatņemamu sastāvdaļu;

67. atkārtoti uzsver TAXE2 komitejas aicinājumu Komisija struktūrā izveidot jaunu Savienības Nodokļu politikas vienotības un koordinācijas centru (*TPCCC*), kas varētu izvērtēt un uzraudzīt dalībvalstu nodokļu politikas pasākumus Savienības līmenī un nodrošināt, ka dalībvalstis neīsteno nekādus jaunus kaitējošus nodokļu pasākumus; iesaka, ka šāda *TPCCC* varētu uzraudzīt, kā dalībvalstis ievēro kopīgo Savienības sarakstu ar jurisdikcijām, kas nesadarbojas, kā arī nodrošināt un veicināt sadarbību starp valstu nodokļu iestādēm (piemēram, attiecībā uz apmācību un paraugprakses apmaiņu);

Trešdiena, 2017. gada 13. decembra

68. atkārtoti norāda uz Parlamenta ieteikumiem⁽¹⁾ par pretpasākumu plānu, kas Savienībai un dalībvalstīm kā akcionārēm un valsts struktūru, banku un finansēšanas programmu finansētājām ir jāpiemēro attiecībā uz uzņēmumiem, kas izmanto nodokļu oāzes nolūkā ieviest agresīvas nodokļu plānošanas shēmas un kas līdz ar to neievēro Savienības labas nodokļu pārvaldības standartus;

69. atkārtoti aicina Komisiju grozīt Eiropas tiesību aktus, tostarp tos, kas attiecas uz Eiropas Investīciju bankas (EIB) statūtiem, Eiropas Stratēģisko investīciju fonda (ESIF) regulu, četrām Kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) regulām, un pieciem Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem (Eiropas Reģionālās attīstības fonds, Eiropas Sociālais fonds, Kohēzijas fonds, Eiropas Lauksaimniecības fonds lauku attīstībai, Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonds), lai aizliegtu izmantot ES finansējumu galīgajiem saņēmējiem vai finanšu starpniekiem, par kuriem ir pierādīta izvairīšanās no nodokļu maksāšanas vai agresīva nodokļu plānošana;

70. aicina Komisiju un Padomi izveidot obligātu standartizētu publisku Eiropas Uzņēmumu reģistru, lai iegūtu atjauninātu un ticamu informāciju par uzņēmumiem un nodrošinātu pārredzamību, izmantojot pārrobežu piekļuvi salīdzināmai un uzticamai informācijai par ES uzņēmumiem;

71. ierosina Komisijai izvērtēt, kāda ietekme ir bijusi futbolistu pārrobežu transfēriem uz dalībvalstu ieņēmumu iekasēšanu, un izklāstīt jebkādas piemērotas pasākumus būtisku ieņēmumu zaudējumu novēršanai, tostarp pasākumus attiecībā uz šādus transfērus veicinošajiem starpniekiem;

72. aicina Komisiju atturēties noslēgt tirdzniecības nolīgumus ar jurisdikcijām, kuras ES definējusi kā nodokļu oāzes;

2.3. Informācijas apmaiņa

73. pauž nožēlu par to, ka netika efektīvi īstenoti Administratīvās sadarbības direktīvas (DAC) noteikumi, kas bija spēkā laikā, uz kuru attiecas Panamas dokumentu atklājumi, un ka informācijas un nolēmumu apmaiņa notika ļoti nelielā apmērā; atgādina, ka automātiska informācijas apmaiņa starp nodokļu iestādēm ir ļoti svarīga, lai dalībvalstis varētu nodrošināt savstarpēju palīdzību nodokļu ieņēmumu iekasēšanā un radītu vienlīdzīgus konkurences apstākļus; aicina Komisiju iesniegt priekšlikumus ar mērķi veicināt lielāku sadarbību nodokļu jomā starp dalībvalstīm, nosakot pienākumu atbildēt uz grupas pieprasījumiem nodokļu jautājumos, lai katra Eiropas valsts varētu citām sniegt visu nepieciešamo informāciju pārrobežu nodokļu nemaksātāju kriminālvajāšanai;

74. pauž lielas bažas par to, ka nodokļu nolēmumi, ko dalībvalstis piešķir daudz nacionāliem uzņēmumiem, pēdējos gados ir palielinājušies, neraugoties uz sociālo trauksmi, ko radīja *LuxLeaks* skandāls;

75. uzstāj, ka Komisijai vajadzētu būt piekļuvei visai informācijai (ievērojot datu aizsardzības noteikumus), ar kuru apmainās saskaņā ar DAC, lai pienācīgi uzraudzītu un nodrošinātu tās īstenošanu; uzsver, ka šī informācija būtu jāglabā kādā centrālā reģistrā, ko pārvaldītu Komisija, ņemot vērā tās ekskluzīvo kompetenci konkurences jomā;

76. prasa nodrošināt efektīvāku informācijas apmaiņu, apstrādi un izmantošanu visā pasaulē un uzstāj, ka noteikumi par kopējiem pārskatu standartiem (CRS) ir jāsteno efektīvi un konsekventi, virzoties no vārdā saukšanas un kaunināšanas politikas salīdzinošās vērtēšanas sistēmā uz sankciju režīmu; vērš uzmanību uz to, ka jānodrošina informācijas apmaiņas savstarpīgums starp Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizāciju (ESAO) un iesaistītajām parakstītājvalstīm; aicina dalībvalstis atbalstīt iesaistītās jaunattīstības valstis šo standartu īstenošanā; uzsver, ka vajadzīga ne tikai valstu apņemšanās

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2015. gada 16. decembra rezolūcija ar ieteikumiem Komisijai par uzņēmumu ienākuma nodokļa politikas pārredzamības, koordinācijas un konverģences veicināšanu Savienībā; Pieņemtie teksti, ieteikums C3.

Trešdiena, 2017. gada 13. decembra

attiecībā uz CRS, bet arī sistēmas īstenošana un apliecinājums sniegto datu augstajai kvalitātei; norāda, ka pašreizējā CRS ir nepilnības, un atzinīgi vērtē to, ka ESAO pašlaik strādā pie šī standarta pilnveidošanas, lai padarītu to efektīvāku; aicina Komisiju palīdzēt novērst konstatētos trūkumus;

77. prasa uzlabot publiskos komercreģistrus, publiskos faktisko īpašumtiesību reģistrus un publisko pārskatu sniegšanu par katru valsti, lai pārvarētu ierobežojumus, ko nosaka informācijas apmaiņa saskaņā ar ESAO 2017. gada jūnija "Daudzpusējo konvenciju par to, lai īstenotu ar nodokļu nolīgumu saistītus pasākumus, ar ko novērš nodokļu bāzes samazināšanu un peļņas novirzīšanu", kas dod valstīm iespēju izvēlēties partnerus, praktiski atļaujot divpusēju pieeju;

78. uzsver, ka obligātajai automatiskajai informācijas apmaiņai saistībā ar potenciāli agresīvas nodokļu plānošanas pasākumiem pārrobežu dimensijā (DAC6) vajadzētu būt pieejamai nodokļu iestādēm;

79. aicina Komisiju nodrošināt informācijas apmaiņas savstarpīgumu starp ES un trešām valstīm, kuras nav parakstījušas starptautiski pieņemtos standartus; uzsver, ka ir jāpiemēro efektīvas sankcijas finanšu iestādēm, kurām ir Eiropas klienti un kuras neatbilst automatiskās informācijas apmaiņas standartiem; uzskata, ka šādā priekšlikumā būtu jāiekļauj strīdu izšķiršanas mehānisms, lai atrisinātu iespējamus konfliktus starp ES un trešām valstīm; atgādina par savu ieteikumu ieviest ieturēto nodokli vai pasākumus ar līdzīgu iedarbību, lai nepieļautu peļņas izvešanu no ES bez nodokļiem;

80. uzskata, ka atbildīgajiem subjektiem, kam ir pienākums sniegt informāciju nodokļu iestādēm ir jābūt tām pašām, kas minētas direktīvā par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu, proti:

1) kredītiestādēm;

2) finanšu iestādēm;

3) šādām juridiskām vai fiziskām personām, veicot savu profesionālo darbību:

a) revidentiem, ārštata grāmatvežiem un nodokļu konsultantiem;

b) notāriem un citiem neatkarīgiem juridisko profesiju pārstāvjiem, ja tie piedalās — vai nu darbojoties savu klientu vārdā un labā jebkādā finanšu vai nekustamā īpašuma darījumā, vai palīdzot šāda darījuma plānošanā vai veikšanā sava klienta labā attiecībā uz:

i) nekustamā īpašuma vai saimniecisku vienību pirkšanu un pārdošanu;

ii) klienta naudas, vērtspapīru vai citu aktīvu pārvaldīšanu;

iii) banku, krājkontu vai vērtspapīru kontu atvēršanu vai pārvaldīšanu;

iv) to iemaksu veikšanu, kas vajadzīgas uzņēmumu izveidošanai, vadīšanai vai pārvaldīšanai;

v) trastu, uzņēmumu, fondu vai līdzīgu struktūru izveidošanu, vadīšanu vai pārvaldīšanu;

c) trasta un uzņēmumu pakalpojumu sniedzējiem, kas nav ietverti a) vai b) apakšpunktā;

d) nekustamo īpašumu aģentiem;

Trešdiena, 2017. gada 13. decembra

- e) citām personām, kas tirgojas ar precēm, tiktāl, ciktāl maksājumi tiek veikti vai saņemti skaidrā naudā EUR 10 000 apmērā vai vairāk, neatkarīgi no tā, vai darījumu veic kā vienu operāciju vai kā vairākas operācijas, kuras, iespējams, ir saistītas;
- f) spēļu pakalpojumu sniedzējiem;

3. Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācija**3.1. Tiesību akti par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu**

81. uzsver, ka dalībvalstīm būtu efektīvi un konsekventi jāīsteno visi AMLD noteikumi; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt tiesību aktu pienācīgu izpildi; aicina Komisiju uzlabot un nodrošināt pienācīgus resursus esošajām uzraudzības sistēmām; aicina Komisiju piešķirt vairāk resursu tās darba grupai finanšu noziegumu novēršanai;

82. uzsver, ka 4. AMLD tiesiskais regulējums pilnībā aizliedz anonīmas uzrādītāja akcijas, kas, ja vien tās nav pienācīgi reģistrētas, ir noderīgs instruments starptautisku shēmu veidošanai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijai; aicina dalībvalstis pienācīgi īstenot un piemērot 4. AMLD, kas stājās spēkā 2017. gada 26. jūnijā; aicina Komisiju uzraudzīt pareizu direktīvas transponēšanu un īstenošanu;

83. aicina Komisiju sākt pienākumu neizpildes procedūras pret dalībvalstīm, kuras neievēro Savienības tiesību aktus, par ko liecina Panamas dokumenti un citas dokumentu noplūdes;

84. uzsver nepieciešamību regulāri atjaunināt, standartizēt, savstarpēji sasaistīt un padarīt publiski pieejamus uzņēmumu, fondu, trastu un līdzīgu juridisko veidojumu faktisko īpašnieku reģistrus, lai nepieļautu galīgo faktisko īpašnieku (UBO) anonimitāti; prasa pazemināt pašreizējo robežvērtību akciju faktisko īpašumtiesību definīcijā; uzskata, ka ES un dalībvalstīm ir jāuzņemas vadošā loma, veicinot UBO pārredzamības standartus starptautiskos forumos;

85. uzsver Francijas FIU pārstāvju aicinājumu Parlamenta izmeklēšanas komitejā, kuras uzdevums ir pārbaudīt apgalvojumus par iespējamiem pārkāpumiem un administratīvām kļūmēm Savienības tiesību aktu piemērošanā attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, nodokļu apiešanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, saskaņā ar kuru, ievērojot GAFI 26 ieteikumu par finanšu uzraudzību, ES līmenī būtu skaidri jāparedz, ka uzraudzības īstenošana, ko veic kompetentā uzraudzības iestāde, var virzīties atpakaļ uz mātesuzņēmumu grupu;

86. aicina Komisiju uzraudzīt publiski pieejamu zemes reģistru izveidošanu;

87. prasa identificēt faktiskās īpašumtiesības, kas ietver visas fiziskās personas, kurām faktiski ir īpašumtiesības vai kontrole attiecībā uz juridisku personu, kas nav regulētā tirgū biržas sarakstā iekļauts uzņēmums, uz kuru attiecas informācijas izpaušanas prasības atbilstīgi Savienības tiesību aktiem vai līdzvērtīgiem starptautiskiem standartiem, kas nodrošina informācijas par īpašumtiesībām pienācīgu pārredzamību, izmantojot tiešas vai netiešas īpašumtiesības uz vismaz vienu akciju vai līdzvērtīgu minimālu procentu vienību minētajā struktūrā, tostarp ar uzrādītāja akcijām vai cita veida kontroli;

88. norāda, ka nelikumīga nauda, kas noguldīta, izmantojot šādu darījumu dzēšanu, tiek pārveidota par likumīgos darījumos iegūtiem likumīgiem līdzekļiem; tādēļ mudina paplašināt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas noteikumus, iekļaujot nekustamā īpašuma tirgu ar mērķi nepieļaut jaunas nelikumīgas darbības;

89. uzsver nepieciešamību uzlabot klienta pienācīgas rūpības pārbauci (CDD) piemērošanu, lai nodrošinātu, ka tiek pienācīgi novērtēti riski, kas saistīti ar klienta profilu; uzsver, ka arī tad, ja to veic ārpalpojumu sniedzējs, CDD pienākumam vienmēr jāpaliek atbildīgo subjektu atbildības jomā; prasa šo pienākumu skaidri noteikt un paredzēt sankcijas par nolaidību vai interešu konfliktu ārpalpojumu gadījumā; turklāt uzskata, ka atbildīgo subjektu piemērošanas jomā cita starpā būtu jāiekļauj nekustamo īpašumu aģenti, lai nodrošinātu, ka CDD noteikumi vienādi attiecas uz reglamentētiem un pašlaik nereglamentētiem dalībniekiem; prasa ES līmenī saskaņot CDD, nodrošinot atbilstīgu formu šīm procedūrām, lai garantētu atbilstību;

Trešdiena, 2017. gada 13. decembra

90. uzskata, ka sankcijām par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un krāpšanu nodokļu jomā vajadzētu būt bargākām un atturošākām un ka dalībvalstīm resursu novirzīšanā minēto nelegālo darbību apkarošanai būtu jāpiemēro uz risku balstīta pieeja; šajā sakarā atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas apkarošanu krimināltiesībās (COM(2016)0826); aicina dalībvalstis apsvērt iespēju aizliegt ļoti nopietnos nodokļu krāpšanas gadījumos izmantot noregulējumu bez sankcijām; tomēr norāda, ka vienlaikus ES un dalībvalstīm būtu jāizstrādā stimuli katrai atbildīgo subjektu kategorijai, lai viņus atturētu no iesaistīšanās šādās darbībās un lai nebūtu izdevīgi iesaistīties šādās darbībās; aicina dalībvalstis pārskatīt noilguma termiņus attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, lai izvairītos no noilguma iestāšanās kompetento iestāžu bezdarbības rezultātā;

91. prasa Eiropas līmenī īstenot efektīvu kontroles mehānismu un sadarbību ar saistītajām jurisdikcijām, jo FATF salīdzinošo izvērtēšanu un regulāros savstarpējos izvērtējumus var viegli neitralizēt nevēlama politiska vai cita veida iecietība;

92. uzsver, ka jāvienojas par kopīgu izpratni un definīciju ES līmenī attiecībā uz politiski redzamu personu;

93. prasa saskaņot nodokļu noziegumu definīciju ES mērogā, izmantojot konkrētu krimināltiesību instrumentu, kas jāpieņem saskaņā ar LESD 83. panta 2. punktu vai, ja dalībvalstis nespēj vienoties, kā novērst iekšējā tirgus konkurences apstākļu kropļojumus, saskaņā ar LESD 116. pantu; prasa nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas predikatīvu nodarījumu definīciju saskaņot visā ES un sašaurināt izņēmumus, ko dalībvalstis var izmantot, lai atteiktu sadarbību un informācijas apmaiņu; atgādina Parlamenta nostāju par ceturtais un piektās Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas direktīvas pārskatīšanu, lai nodokļu noziegumus atsaistītu no pienākuma sodīt ar brīvības atņemšanu vai piemērot lēmumu par aizturēšanu;

94. pauž bažas par pilsonības programmu pieņemšanu personām, kas nav ES rezidenti, — tā dēvētās zelta vīzas jeb investoru programmas trešo valstu valstspiederīgajiem apmaiņā pret finanšu investīcijām bez pienācīgas vai pat bez jebkādas CDD pārbaudes veikšanas; aicina Komisiju novērtēt dalībvalstu atbilstību AMLD un citiem saistītajiem ES tiesību aktiem, kad pilsonību piešķir saskaņā ar šādām programmām;

95. aicina Komisiju un Padomi nopietni ņemt vērā Parlamenta vērienīgi pārskatīto AMLD IV (COM(2016)0450), par ko Parlamenta Ekonomikas un monetārā komiteja un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja balsoja 2017. gada 28. februārī⁽¹⁾ un kas varētu novērt daudzas pašreizējās nepilnības un ievērojami stiprināt pašreizējos tiesību aktus nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanai, piemēram, pastiprinot faktiskā īpašnieka definīciju, aizliedzot augstākā līmeņa vadītājus, ieceltos direktorus un citus pilnvarotos pārstāvjus uzskatīt par faktiskajiem īpašniekiem, ja vien viņi neatbilst kritērijiem, piešķirot pilnīgu publisku piekļuvi uzņēmumu un trastu faktisko īpašnieku reģistriem un AMLD pārkāpumiem piemērojot efektīvāku sankciju mehānismu; tāpēc mudina Komisiju un Padomi nevājināt Parlamenta stingro priekšlikumu pašreiz notiekošajās dialoga sarunās;

96. aicina lielāku politisko un regulatīvo uzmanību pievērst potenciāliem riskiem, kas saistīti ar jaunām tehnoloģijām un finanšu produktiem, piemēram, atvasinātajiem instrumentiem, mijmaiņas darījumiem un virtuālajām valūtām⁽²⁾;

97. aicina Komisiju izvērtēt iespēju izmantot jauno tehnoloģiju potenciālu, piemēram, unikālu digitālu identitāti, lai vieglāk varētu atklāt smagus finanšu noziegumus, vienlaikus nodrošinot, ka tiek ievērotas pamattiesības, tostarp tiesības uz privātumu;

⁽¹⁾ Skat. ziņojumu A8-0056/2017.

⁽²⁾ PANA komitejas uzklauššana ar Brooke Harrington un citiem ekspertiem 2017. gada 24. janvārī.

Trešdiena, 2017. gada 13. decembra

98. prasa Komisijai steidzami sagatavot novērtējumu par ietekmi uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un nodokļu noziegumiem, kas izriet no e-spēļu darbībām, virtuālām valūtām, kriptovalūtām, blokķēžu un finanšu tehnoloģijām; turklāt aicina Komisiju apsvērt iespējamus pasākumus, tostarp iespēju pieņemt tiesību aktus, lai izveidotu tiesisko regulējumu attiecībā uz šādām darbībām nolūkā ierobežot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu;

99. mudina konfiscēt aktīvus, kas iegūti noziedzīgu darbību rezultātā; šajā sakarā aicina ātri pieņemt regulu par līdzekļu iesaldēšanas un konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu, lai atvieglotu noziedzīgi iegūtu aktīvu pārrobežu atgūšanu; uzsver, ka Komisijas ierosinātais juridiskais instruments nodrošinās labāku sadarbību un vieglāku šādu rīkojumu atzīšanu, vienlaikus ievērojot subsidiaritātes principu;

100. uzsver, ka ir vajadzīgi arī pasākumi, ar ko nodrošina valsts stratēģiju pielāgošanu stratēģijām, kuras īsteno ES aģentūras un struktūras, piemēram, Eiropols, Eurojusts un OLAF; norāda, ka, lai šo sadarbību veicinātu, būtu jālikvidē juridiskie šķēršļi, kas neļauj īstenot informācijas apmaiņu;

101. atzinīgi vērtē Portugāles valdības nesen pieņemto lēmumu, ar ko aizliedz uzrādītāja akciju emitēšanu un nosaka, ka šādas akcijas, kas jau ir emitētas, ir jāpārveido par nomināla vērtspapīriem, un mudina Komisiju ar šādu pašu nolūku sagatavot visā ES piemērojama tiesību akta priekšlikumu;

102. prasa kompetentajām iestādēm daudz stingrāk veikt rūpīgu pārbaudi, izvērtējot Eiropas Savienībā kredītiestāžu valdes locekļu un akcionāru atbilstību attiecīgo pienākumu izpildei un viņu īpašumus; uzskata, ka ar ir jāizveido atbilstoši apstākļi, lai kompetentās iestādes varētu īstenot pastāvīgu uzraudzību pār vērtēšanas kritērijiem, ko piemēro gan akcionāru, gan valdes locekļu iecelšanai, jo pašlaik kritēriji ir tādi, ka apstiprinājumu ir ļoti grūti atsaukt, ja tas jau ir sniegts; turklāt uzskata, ka termiņi un elastība attiecībā pret iespējām iebilst pret iegādi būtu jānosaka plašāk, jo īpaši tad, ja kompetentajām iestādēm pašām ir jāizvērtē informācija, kas sniegta saistībā ar notikumiem trešās valstīs un saistībā ar politiski redzamām personām;

3.2. Finanšu ziņu vākšanas vienības (FIU)

103. uzskata, ka Eiropas finanšu ziņu vākšanas vienību statusa un darbības saskaņošana pastiprinātu informācijas apmaiņu; aicina Komisiju finanšu ziņu vākšanas vienību (FIU) platformas struktūrā sākt īstenot projektu ar mērķi identificēt FIU pašlaik pieejamos informācijas avotus; aicina Komisiju sniegt norādījumus par to, kā panākt Eiropas FIU funkciju un pilnvaru ciešāku konvergenci, un šajā nolūkā noteikt vispārējā tvēruma un satura minimumu attiecībā uz finanšu, administratīvo un izpildes nodrošināšanas informāciju, kas FIU būtu jāiegūst un ar ko tām vajadzētu savstarpēji apmainīties; uzskata, ka šādos norādījumos būtu arī jāizklāsta vienota izpratne par FIU stratēģiskās analīzes funkcijām;

104. uzskata, ka, lai uzlabotu efektivitāti, visām Eiropas FIU vajadzētu neierobežot un tiešu piekļuvi visai ar to funkcijām saistītajai informācijai no atbildīgajiem subjektiem un reģistriem; FIU arī vajadzētu būt iespējai iegūt šādu informāciju pēc citas Savienības FIU pieprasījumā un apmainīties ar šo informāciju ar pieprasījumu sniedzēju FIU;

105. ierosina dalībvalstīm, transponējot Direktīvu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu, atcelt prasību FIU saņemt trešās personas atļauju attiecīgo informāciju ziņu vākšanas nolūkā darīt zināmu vēl kādai FIU, lai veicinātu FIU savstarpējo informācijas apmaiņu; aicina Komisiju sniegt norādījumus par vispārīgiem noteikumiem, ko ietver Direktīva par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu, un jo īpaši par nepieciešamību "pēc savas iniciatīvas un nekavējoties" īstenot informācijas apmaiņu ar citām FIU;

106. uzsver, ka ir nepieciešama efektīvāka komunikācija ne vien starp attiecīgajām kompetentajām iestādēm valsts līmenī, bet arī starp finanšu ziņu vākšanas vienībām dažādās dalībvalstīs; aicina Komisiju izveidot ES mēroga salīdzinošās novērtēšanas sistēmu, kas būtu veids, kā standartizēt informācijas vākšanu un apmaiņu un uzlabot sadarbību starp finanšu ziņu vākšanas vienībām; norāda, ka tam būtu jāietver ne vien Eiropola FIU.net uzlabošana, bet arī pats Eiropols, jo īpaši tādēļ, lai izgūtu informāciju un statistikas datus par informācijas plūsmām, darbībām un FIU veiktās analīzes rezultātiem, un Eurojusta kompetenču un resursu palielināšana, lai vērstos pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas; turklāt aicina dalībvalstis palielināt FIU cilvēkresursus, finanšu resursus un tehniskos resursus, tā nostiprinot izmeklēšanas un koordinēšanas spējas, lai varētu pienācīgi apstrādāt un izmantot ziņojumus par aizdomīgiem darījumiem, kuru skaits ir palielinājies;

Trešdiena, 2017. gada 13. decembra

107. norāda, ka ierobežojumi tam, kādā nolūkā drīkst izmantot informāciju, ar kuru apmainās FIU, būtu jāpārskata un jānosaka vienoti ES un globāli ierobežojumi, tā nodrošinot iespēju izmantot attiecīgo informāciju nodokļu noziegumu apkarošanai un kā pierādījumu;

108. uzsver, ka iecelšanai FIU vadošos amatos ir jābūt neatkarīgai un brīvai no jebkādas politiskas neobjektivitātes, balstoties uz profesionālo kvalifikāciju, un ka atlases procesam ir jābūt pārredzamam un uzraudzītam; uzsver, ka ir nepieciešami kopīgi noteikumi par to iestāžu neatkarību, kas atbildīgas par noteikumu izpildes nodrošināšanu attiecībā uz krāpšanu nodokļu jomā un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, un uzsver arī to, ka tiesībsardzības iestādēm ir jābūt pilnīgi neatkarīgām, veicot turpmākus pasākumus saistībā ar FIU ziņojumiem;

109. aicina Komisiju pārlicināties par to, vai visas dalībvalstis pienācīgi pilda šo pienākumu;

110. atkārti savu nostāju par AMLD V attiecībā uz Eiropas FIU izveidošanu un vajadzību nodrošināt efektīvu un koordinētu informācijas apmaiņas sistēmu, kā arī centralizētas datubāzes; uzsver, ka ir jāatbalsta dalībvalstu FIU, it sevišķi pārrobežu lietās;

111. uzstāj, ka kompetentajām iestādēm nevajadzētu gaidīt, līdz tās kļūst pārslogotas saistībā ar to, ka nodokļu konsultanti un nodokļu maksātāji arvien vairāk izmanto digitālās tehnoloģijas; uzskata, ka kompetentajām iestādēm būtu attiecīgi jāizstrādā savi instrumenti un jāattīsta izmeklēšanas spējas; uzskata, ka tas varētu nodrošināt jaunas iespējas kompetentajām iestādēm attiecībā uz pastāvīgo resursu piešķiršanas problēmu vai palīdzēt uzlabot savstarpējo sadarbību;

4. Starpnieki

112. pauž nožēlu par to, ka starpnieki pašlaik netiek regulēti viendabīgi visā ES; aicina Padomi nekavējoties izskatīt un pieņemt Komisijas priekšlikumu par obligātu automatisku apmaiņu ar informāciju par nodokļu uzlikšanu saistībā ar pārrobežu mehānismiem, par kuriem jāziņo (COM(2017)0335), un tādējādi pastiprināt starpniekiem uzliktos ziņošanas pienākumus; mudina dalībvalstis apsvērt potenciālos ieguvumus gadījumā, ja direktīvu piemērotu plašāk, t. i., arī gadījumos, kas skar tikai attiecīgo valsti;

113. uzsver nepieciešamību ar šo priekšlikumu novērst nepilnības, kas potenciāli pieļauj agresīvu nodokļu plānošanu, un izstrādāt jaunus noteikumus attiecībā uz starpniekiem, kuri iesaistīti šādā praksē;

114. norāda, ka līdzekļu pārvaldība lielākoties ir nereglamentēta profesija un ka būtu jāparedz saistoši starptautiski noteikumi un standarti, lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus un labāk regulētu un definētu šo profesiju; šajā kontekstā aicina Komisiju uzņemties iniciatīvu visos attiecīgajos starptautiskajos forumos, rosinot šādu standartu un noteikumu veidošanu;

115. atzīst, ka uzraudzība būtu jāveic kontekstā ar pašorganizēšanos un pašregulēšanu; aicina Komisiju novērtēt nepieciešamību izveidot mērķtiecīgu ES rīcību, tostarp iespēju izstrādāt tiesību aktus, lai nodrošinātu atbilstīgu uzraudzību pār atbildīgo subjektu pašregulāciju, t. i., izmantojot atsevišķu un neatkarīgu valsts regulatoru/uzraugu;

116. aicina Komisiju sadarbībā ar dalībvalstīm un uzraudzības struktūrām sniegt norādījumus, kas palīdzētu izveidot atbilstīgu subjektu standarta ziņojuma paraugu, lai FIU varētu vieglāk apstrādāt informāciju un vieglāk ar to apmainīties;

117. prasa regulēt nodokļu starpniekus, paredzot stimulus nolūkā atturēt no izvairīšanās no nodokļu maksāšanas, nodokļu apiešanas un faktisko īpašnieku aizsargāšanas;

118. uzsver, ka gadījumos, kad starpnieks savu darījumdarbību veic ārpus ES, ir jābūt prasībai attiecīgajam nodokļu maksātājam, negaidot, kad tiks īstenota starpnieka potenciāli agresīvās nodokļu plānošanas shēma, to pašam nosūtīt savas valsts nodokļu iestādēm, lai tās varētu attiecīgi rīkoties, reaģējot uz nodokļu iespējamo apdraudējumu;

Trešdiena, 2017. gada 13. decembra

119. uzskata, ka stingrāki noteikumi par starpnieku darbību būtu izdevīgi visai nozarei, jo tad godīgi starpnieki vairs nenonāktu neizdevīgā situācijā negodīgas konkurences dēļ un tā graudi būtu atsiļāti no pelavām;

120. prasa ieviest efektīvākas, atturošākas un proporcionālākas sankcijas gan ES, gan dalībvalstu līmenī pret bankām un starpniekiem, kas apzināti, tīši un sistemātiski piedalās nelikumīgās nodokļu vai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas shēmās; uzsver, ka ar sankcijām būtu jāvēršas pret pašiem uzņēmumiem, kā arī augstākā vadības līmeņa darbiniekiem un valdes locekļiem, kas atbildīgi par šīm shēmām; uzsver, ka būtiskas sankcijas ir nepieciešamas, un uzskata, ka publiska kaunināšana apstiprinātos gadījumos varētu atturēt starpniekus no savu pienākumu apiešanas un sekmētu pienākumu izpildi;

121. aicina dalībvalstis nodrošināt efektīvu monitoringu un uzraudzību pār sektoriem, kas visvairāk pakļauti riskiem, kurus rada neskaidras faktisko īpašumtiesību shēmas (kā Komisija tās definējusi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas risku novērtējumā); aicina dalībvalstis sniegt norādījumus attiecībā uz riska faktoriem, kas rodas darījumos, kuros iesaistīti nodokļu konsultanti, revidenti, neatkarīgi grāmatveži, notāri un citi neatkarīgi praktizējoši juristi;

122. prasa panākt, ka labāk tiek pildīti noteikumi par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, nodokļu apiešanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, kā arī panākt to lielāku atturošo iedarbību ar lielāku publisko atpazīstamību, šajā nolūkā jo īpaši pilnveidojot publicēto statistiku par to, ar kādiem pasākumiem ir nodrošināta izpilde attiecībā uz speciālistiem, kas sniedz konsultācijas par nodokļiem un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu;

123. uzsver, ka ir nepieciešama lielāka kontrole, pārraudzība un koordinācija starp valstu sertifikācijas shēmām attiecībā uz starpniekiem, kuri praktizē kā nodokļu profesionāļi Eiropas Savienībā; prasa dalībvalstīm atsaukt licences starpniekiem, ja ir pierādīts, ka tie aktīvi veicina vai nodrošina pārrobežu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, nelikumīgu nodokļu plānošanu un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu;

124. aicina Komisiju izvērtēt, vai kompetentās iestādes dalībvalstīs ir ievērojušas starpnieku licencēšanas procedūras, kas jau ir noteiktas Savienības tiesību aktos, piemēram, Kapitāla prasību direktīvā IV;

125. prasa pieņemt metodiku, saskaņā ar kuru jurista profesionālais noslēpums neietekmē pienācīgu ziņošanu par aizdomīgiem darījumiem vai citām potenciāli nelikumīgām darbībām, neskarot Eiropas Savienības Pamattiesību hartā garantētās tiesības un krimināltiesību pamatprincipus, vai uzlabot pašreizējo metodiku līdzvērtīgā veidā;

126. aicina dalībvalstis ieviest antistimulus ES reģistrētiem starpniekiem darboties jurisdikcijās, kas minētas ES nesadarbīgo jurisdikciju sarakstā un ES sarakstā ar valstīm ar stratēģiskām nepilnībām AML/CFT režīmos, piemēram, izslēdzot tos no publiskā iepirkuma konkursiem; turklāt aicina Komisiju veikt ietekmes novērtējumu par iespēju aizliegt ES reģistrētiem starpniekiem darboties jurisdikcijās, kas iekļautas ES nesadarbīgo jurisdikciju sarakstā un ES sarakstā ar valstīm ar stratēģiskām nepilnībām AML/CFT režīmos;

127. uzsver, ka labākai starptautiskai sadarbībai ir vajadzīgs, lai revīzijas un grāmatvedības prasības būtu saskaņotas globālā līmenī, jo tad grāmatvedības un revīzijas uzņēmumi atturētos no līdzdalības nelikumīgās nodokļu struktūrās; šajā sakarā uzskata, ka par efektīvu instrumentu būtu jāuzskata starptautisko grāmatvedības standartu labāka īstenošana;

Trešdiena, 2017. gada 13. decembra

4.1. *Bankas*

128. mudina visas dalībvalstis ņemt vērā ieteikumus, kas iekļauti *AML D IV*, un izveidot banku kontu reģistru sistēmas vai elektroniskas datu izguves sistēmas, kuras nodrošinātu, ka *FIU* un kompetentajām iestādēm ir pieejama informācija par banku kontiem; iesaka apsvērt iespēju ieviest standartizētu un savstarpēji savienotu valstu bankas kontu reģistru ar visiem kontiem, kas saistīti ar juridiskām vai fiziskām personām, lai šī informācija būtu viegli pieejama kompetentajām iestādēm un finanšu ziņu vākšanas vienībām;

129. iesaka šādā kontu reģistrā ievadīt un publiskot statistiku par darījumiem ar nodokļu oāzēm un liela riska valstīm un sadalīt datus pa grupām, darījumus ar saistītām pusēm nošķirot no darījumiem ar nesaistītām pusēm, un pa atsevišķām dalībvalstīm;

130. atzīst, ka tika konstatēts, ka bankas bija iesaistītas četrās plašās darbībās, proti, ārzonas struktūru nodrošināšanā un pārvaldībā, bankas kontu atvēršanā ārzonas vienībām, citu finanšu produktu nodrošināšanā un korespondentbankas pakalpojumu sniegšanā⁽¹⁾; uzsver, ka ir svarīgi tiesību aktus par korespondentbanku pakalpojumiem padarīt skaidrākus un stingrākus attiecībā uz līdzekļu pārvedumiem uz ārzonas jurisdikcijām, kuras nesadarbojas, paredzot pienākumu pārtraukt darbību, ja nav sniegta informācija par īpašniekiem;

131. prasa stingri piemērot iedarbīgas sankcijas bankām, paredzot iespēju uz laiku apturēt banku licences derīgumu vai anulēt licenci tām finanšu iestādēm, par kurām ir pierādīts, ka tās veicina vai nodrošina nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas vai agresīvu nodokļu plānošanu;

132. uzsver labākas koordinācijas nozīmi starp banku galvenajiem birojiem un filiālēm gan ES iekšienē, gan ar trešām valstīm, lai nodrošinātu pilnīgu atbilstību iekšējiem rīcības kodeksiem un tiesību aktiem par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu;

133. uzsver, ka valsts banku uzraudzības pārbaudēm vajadzētu būt sistemātiskām un izlases veida pārbaudēm, lai nodrošinātu, ka visās bankās pilnībā būtu izpildīti noteikumi par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu;

134. prasa piešķirt lielākas pilnvaras Eiropas Centrālajai bankai (ECB) un Eiropas Banku iestādei (EBI), lai tās regulāri varētu veikt (gan iepriekš pieteiktas, gan nepieteiktas) atbilstības pārbaudes visā ES banku nozarē, aizstājot pašreizējo pārbaudē sistēmu, kuras veic tikai tad, ja konkrētā lieta tiek izmeklēta vai ir tikusi publiskota;

135. prasa izvērtēt, vai būtu lietderīgi pilnvarot uzraudzības iestādi veikt bankas izmeklēšanu gadījumos, kad konta īpašnieks ir anonīms;

136. atzinīgi vērtē jau sagatavoto analīzi par riska un citiem faktoriem, kas var vājināt ES finanšu sistēmu; vērš uzmanību uz to, ka ir svarīgi noteikt, kādas jaunas tehnoloģijas un jaunus finanšu produktus potenciāli varētu izmantot kā līdzekli nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai; prasa, pamatojoties uz šo analīzi, noteikumus par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu iekļaut visos jaunos priekšlikumos, kuri pievēršas šādām jaunām tehnoloģijām, tostarp finanšu tehnoloģijai;

137. aicina pēc Nīderlandes parauga izstrādāt baņķiera zvērestu, kas būtu sektora brīvprātīga apņemšanās nesadarboties ar nodokļu oāzēm;

4.2. *Juristi*

138. norāda, ka dienesta noslēpumu nedrīkst izmantot, lai aizsargātu vai piesegtu nelikumības vai censtos pārkāpt likuma garu; norāda, ka jurista profesionālajam noslēpumam nebūtu jāietekmē pienācīga ziņošana par aizdomīgiem darījumiem vai citām potenciāli nelikumīgām darbībām, neskarot Eiropas Savienības Pamattiesību hartā garantētās tiesības un krimināltiesību pamatprincipus; aicina dalībvalstis izstrādāt vadlīnijas par to, kā interpretēt un piemērot juridiskās

⁽¹⁾ "Panamas dokumenti: stāsts par to, kā pasaules bagātie un varenie slēpj savu naudu", Obermayer un Obermaier, 2016.

Trešdiena, 2017. gada 13. decembra

konfidencialitātes principu profesionāļiem, un ierasto juridisko konsultāciju sniegšanu skaidri nošķirt no darbībām, ko veic juristi, kuri sniedz finanšu pakalpojumus;

139. uzsver, ka atsevišķos gadījumos, kas skar sabiedriskās kārtības aizsardzību, juristiem, kuri sniedz citus pakalpojumus, kas nav šai profesijai raksturīgie aizstāvības, juridiskās pārstāvības vai juridisko konsultāciju pakalpojumi, var noteikt par pienākumu darīt varasiestādēm zināmu viņu rīcībā esošo informāciju;

140. uzsver, ka juristiem, kas sniedz konsultācijas klientiem, vajadzētu būt juridiski līdzatbildīgiem, ja viņi izstrādā ar likumu sodāmus plānus, kā izvairīties no nodokļu maksāšanas un veikt agresīvu nodokļu plānošanu, un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas shēmas; norāda, ka tad, kad viņi piedalās krāpšanā, viņiem sistemātiski ir jāpiemēro gan kriminālsodi, gan disciplināri pasākumi;

4.3. Grāmatvedība

141. uzsver, ka labākai starptautiskai sadarbībai ir vajadzīgs, lai revīzijas un grāmatvedības prasības būtu labāk koordinētas globālā līmenī, tomēr ievērojot tādus Eiropas principus kā demokrātiskā leģitimitāte, pārredzamība, pārskatatbildība un integritāte, lai tādējādi panāktu, ka grāmatvedības un revīzijas uzņēmumi un individuāli konsultanti atturētos plānot izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, agresīvu nodokļu plānošanu vai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas struktūras; prasa pienācīgi īstenot nesen pieņemto revīzijas tiesību aktu paketi⁽¹⁾ un Eiropas Revīzijas pārraudzības struktūru komiteju (CEAOB) kā jaunu sistēmu sadarbībai starp valstu revīzijas pārraudzības iestādēm ES līmenī ar mērķi stiprināt ES mēroga revīziju uzraudzību; šajā sakarā uzskata, ka, lai nodrošinātu ES pārredzamības un pārskatatbildības standartu ievērošanu, par efektīvu instrumentu būtu jāuzskata starptautisko grāmatvedības standartu labāka īstenošana;

142. norāda, ka definīcijai, ar kuru ES pašlaik ir noteikts, ko nozīmē uzņēmumu grupas veidošanai vajadzīgā kontrole, būtu jāattiecas uz grāmatvedības uzņēmumiem, kurus vieno uzņēmumu tīkls ar juridiski saistošiem līgumattiecību mehānismiem, kas paredz, ka tiem ir kopīgs nosaukums vai tirgvedība, profesionālie standarti, klienti, atbalsta dienesti, finansējums vai profesionālās darbības apdrošināšanas mehānismi, kā minēts Direktīvā 2013/34/ES⁽²⁾ par gada finanšu pārskatiem;

143. aicina Komisiju nākt klajā ar likumdošanas priekšlikumu, ar ko grāmatvedības uzņēmumus nošķir no finanšu vai nodokļu pakalpojumu sniedzējiem un ar ko nosaka visus konsultāciju pakalpojumus, tostarp nodokļu konsultantiem piemērojamus Savienības noteikumus par nesaderību, lai nepieļautu, ka tie konsultē gan publiskās ieņēmumu iestādes, gan nodokļu maksātājus, un lai nepieļautu citus interešu konfliktus;

4.4. Trasti, fiduciāri un līdzīgiem juridiskiem veidojumi

144. stingri nosoda trastu, fiduciāru un līdzīgu juridisku veidojumu ļaunprātīgu izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai; tādēļ prasa paredzēt skaidrus noteikumus, kas ļauj vieglāk uzreiz identificēt faktiskās īpašumtiesības, un cita starpā arī noteikt, ka trasta pastāvēšana ir jāapliecina ar rakstisku dokumentu un ka trastam ir jābūt reģistrētam dalībvalstī, kurā tas dibināts, tiek pārvaldīts vai veic savu darbījumbūtu;

145. prasa izveidot standartizētus, regulāri atjauninātus, publiski pieejamus un starpsavienotus faktisko īpašnieku reģistrus ES līmenī par visiem dalībniekiem komerciālos un nekomerciālos trastos, fiduciāros, fondos un līdzīgos juridiskos veidojumus, lai tādējādi radītu pamatu globālam reģistram;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 16. aprīļa Direktīva 2014/56/ES, ar kuru groza Direktīvu 2006/43/EK, ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas (OV L 158, 27.5.2014., 196. lpp.), un Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 16. aprīļa Regula (ES) Nr. 537/2014 par īpašām prasībām attiecībā uz obligātajām revīzijām sabiedriskas nozīmes struktūrās un ar ko atceļ Komisijas Lēmumu 2005/909/EK (OV L 158, 27.5.2014., 77. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīva 2013/34/ES par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).

Trešdiena, 2017. gada 13. decembra

146. ES trastu reģistrā būtu jāiekļauj:

- a) ziņas par pilnvarniekiem, norādot katra pilnvarnieka vārdu, uzvārdu (nosaukumu) un adresi un arī visu to personu vārdus, uzvārdus (nosaukumus) un adreses, kuru uzdevumā pilnvarnieki strādā;
- b) uzticības pilnvarojuma akts (trasta līgums);
- c) visi neoficiālie norādījumi (novēlējumu vēstules);
- d) dibinātāja vārds, uzvārds (nosaukums) un adrese;
- e) personas, kas nodrošina izpildi, un tām dotie norādījumi;
- f) trasta gada pārskati;
- g) izsmeļoša informācija par visiem trasta sadalītajiem un piešķirtajiem līdzekļiem, norādot katra saņēmēja vārdu, uzvārdu (nosaukumu) un adresi;
- h) izvirzītie starpnieki, norādot katra starpnieka vārdu, uzvārdu (nosaukumu) un adresi;

147. aicina Komisiju izvērtēt, cik lielā mērā brīvostas un kuģu licencēšanu var ļaunprātīgi izmantot, lai izvairītos no nodokļu maksāšanas, un vajadzības gadījumā nākt klajā ar atbilstošu priekšlikumu, lai mazinātu šādus riskus;

5. Trešo valstu dimensija

148. uzsver, ka ANO aizgādībā būtu jāuzlabo globālā sadarbība attiecībā uz nodokļu jomu un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas jautājumiem, jo šīm darbībām ir starptautisks raksturs; uzsver, ka tikai saskaņoti un globāli atbildes pasākumi nodrošinās efektīvus risinājumus, pamatojoties uz sadarbību, un prasa, lai ES kļūtu par dzinējspēku, kas veicina taisnīgas globālās nodokļu sistēmas tapšanu; uzsver, ka ES rīcība starptautiskā līmenī būs efektīva un pārliecinoša tikai tādā gadījumā, ja neviena ES dalībvalsts vai aizjūras zeme vai teritorija (AZT) nedarbosies kā uzņēmumu ienākuma nodokļa oāze vai jurisdikcija, kas atbalsta slepenību;

149. ar bažām norāda, ka ir liela sakarība starp pastkastītes uzņēmumu skaitu un nodokļu nolēmumiem, ko atsevišķu trešo valstu nodokļu jurisdikcijas noslēgušas ar ES dalībvalstīm; atzinīgi vērtē automatisko informācijas apmaiņu starp ES dalībvalstīm par tajās pieņemtajiem nodokļu nolēmumiem; tomēr pauž bažas par to, ka dažas dalībvalstis vai dažas dalībvalstu nodokļu oāžu teritorijas izdod "mutvārdu nodokļu nolēmumus", lai apietu šo prasību; aicina Komisiju pamatīgāk izmeklēt šo praksi;

150. uzsver, ka ES vajadzētu pārskatīt savus tirdzniecības, ekonomikas un citus attiecīgos divpusējos nolīgumus ar Šveici, tos pielāgojot ES nodokļu krāpniecības apkarošanas politikai, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas apkarošanas tiesību aktiem un tiesību aktiem par terorisma finansēšanu, lai novērstu nopietnos trūkumus Šveices uzraudzības sistēmā, kurai raksturīga iekšējas banku darbības slepenības politikas turpināšanās, ārzonas struktūru izveide visā pasaulē, tas, ka krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas neuzskata par kriminālnoziedzību, nepietiekama uzraudzība, vāja pašregulācija atbildīgajiem subjektiem un agresīva kriminālvajāšana un iebaidīšana pret trauksmes cēlējiem;

151. uzskata, ka ES ar Komisijas starpniecību vajadzētu paust tikai vienu viedokli sarunās par nodokļu nolīgumiem ar trešām valstīm, nevis turpināt divpusējo sarunu praksi, kuras rezultāti nav pārāk optimāli; uzskata, ka ES tāda pati pieeja būtu jāizmanto sarunās par turpmākajiem brīvās tirdzniecības, partnerības un sadarbības nolīgumiem, iekļaujot labas nodokļu pārvaldības klauzulas, pārredzamības prasības un noteikumus par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu;

152. uzsver, ka ir svarīgi stiprināt KĶUINB nodokļu apiešanas novēršanas noteikumus, lai izbeigtu transfertcenu noteikšanu trešo valstu jurisdikcijām, kā rezultātā Savienībā uzņēmumiem samazinās nodokļa bāze;

Trešdiena, 2017. gada 13. decembra

153. jo īpaši uzskata, ka, veicot sarunas par turpmākajiem tirdzniecības vai partnerības nolīgumiem vai pārskatot spēkā esošos nolīgumus, tajos būtu jāiekļauj saistoša klauzula par nodokļu nosacījumu, tostarp par ESAO BEPS rīcības plāna starptautisko standartu un FATF ieteikumu ievērošanu;

154. pieprasa sarunās par nākamo tirdzniecības vai partnerattiecību nolīgumu sadaļām "Investīcijas" vai "Finanšu pakalpojumi" pamatoties uz pozitīvā saraksta principu, tā nodrošinot, ka Savienības un trešās valsts nolīguma straujāka īstenošana un liberalizācija ir izdevīga tikai darījumdarbības attīstībai vajadzīgiem finanšu sektoriem, reālajai ekonomikai un mājsaimniecībām;

155. prasa ieviest stingrus izpildes pasākumus attiecībā uz visiem starptautiskajiem nolīgumiem par informācijas apmaiņu starp nodokļu iestādēm un tādējādi panākt, ka tos pienācīgi īsteno visas jurisdikcijas un ka par šo nolīgumu neizpildi tiek automātiski piemērotas efektīvas, atturošas un proporcionālas sankcijas;

156. uzsver, ka ir svarīgi panākt pilnīgu un efektīvu savstarpību saistībā ar, piemēram, Ārvalstu konta nodokļa atbilstības akta (FATCA) nolīgumu un citiem līdzīgiem nolīgumiem;

157. aicina dalībvalstis savas tiesās attiecības ar konkrētām valstīm izmantot kā iespēju veikt nepieciešamos pasākumus, lai izdarītu spiedienu uz attiecīgo valstu aizjūras zemēm un teritorijām (AZT) ⁽¹⁾ un tālākajiem reģioniem ⁽²⁾, kuri neievēro starptautiskos standartus attiecībā uz sadarbību nodokļu jomā, pārredzamību un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu; uzskata, ka ES prasības par pārredzamību un uzticamības pārbaudi būtu faktiski jāpiemēro šajās teritorijās;

158. uzsver, cik svarīgi ir precīzi definēt "ārzonas jurisdikciju", "aizjūras zemi" un "tālāko reģionu (TR)", jo katrs no šiem terminiem attiecas uz dažādām tiesību sistēmām, praksēm un režīmiem; uzsver nepieciešamību cīnīties pret visa veida krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas neatkarīgi no tā, kur tas notiek; norāda, ka pašreizējie režīmi tālākajiem reģioniem piemēro Savienības tiesību aktus un ievēro Savienības un starptautiskos standartus un ka to īpašais statuss ir noteikts LESD 349. pantā un apliecināts Eiropas Savienības Tiesas Lēmumā C132/14 ⁽³⁾;

159. uzskata, ka privātuma un datu aizsardzības tiesību aktu ļaunprātīgu izmantošanu nevar izmantot, lai pārkāpumu veicējus pasargātu no likuma bardzības;

160. pieprasa globālu samitu par cīņu pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, krāpšanos ar nodokļiem un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, jo šāda sanāksme ir vajadzīga, lai izbeigtu finanšu nozares slepenību, uzlabotu starptautisko sadarbību un piespiestu trešās valstis, jo īpaši to finanšu centrus, ievērot globālos standartus, un prasa Komisijai sarīkot šādu samitu;

161. aicina Komisiju izvērtēt visas izmaksas un ieguvumus un iespējamo ietekmi, kas rastas, ja būtu uzlikti lieli nodokļi kapitāla repatriācijai no trešām valstīm, kur ir mazi nodokļi; aicina Komisiju un Padomi izvērtēt noteikumus par atliktu nodokļa maksāšanu ASV, iespējamo nodokļu amnestiju, par ko paziņojusi jaunā ASV administrācija, un potenciālo starptautiskās sadarbības vājināšanu;

162. uzsver, ka liela nozīme ir tam, lai divpusējā informācijas apmaiņa starp trešām valstīm un ES finanšu ziņu vākšanas vienībām kļūtu labāka;

⁽¹⁾ Grenlande, Jaunkaledonija un piederīgās teritorijas, Francijas Polinēzija, Francijas Dienvidjūru un Antarktīkas Zemes, Volisa un Futunas salas, Majota, Senpjēra un Mikelona, Aruba, Nīderlandes Antiļas (Bonaire, Kirasao, Saba, Sintēstatiusa, Sentmartēna), Angilja, Kaimanu salas, Folklenda salas, Dienviddžordžija un Dienvidsendviču salas, Montserrata, Pitkērna, Svētās Helēnas sala un piederīgās teritorijas, Britu Antarktīkas teritorija, Britu Indijas okeāna teritorija, Tērksas un Kaikosas salas, Britu Virdžīnu salas un Bermuda.

⁽²⁾ Tālākie reģioni: Kanāriju salas, Reinjona, Francijas Gviāna, Martinika, Gvadelupa, Majota, Senmartēna, Azoru salas un Madeira.

⁽³⁾ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/HTML/?uri=CELEX:62014CJ0132&from=LV>

Trešdiena, 2017. gada 13. decembra

163. atgādina, ka joprojām maz līdzekļu tiek atvēlēts, lai atbalstītu iekšzemes resursu izmantošanu, un mudina Komisiju palīdzēt jaunattīstības valstīm cīnīties pret nodokļu apiešanu un sniegt šo valstu nodokļu iestādēm lielāku finansiālo un tehnisko palīdzību, tā pildot Adisabebas rīcības programmā noteiktās saistības;

Jaunattīstības valstis

164. prasa ES ņemt vērā jaunattīstības valstu īpašās juridiskās iezīmes un attiecīgo neaizsargātību, piemēram, spēju trūkumu iestādēm, kurām ir pienākums cīnīties pret krāpšanu nodokļu jomā, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu; uzsver, ka nepieciešami pienācīgi pārejas periodi jaunattīstības valstīm, kurām nav spēju vākt, pārvaldīt un dalīties ar vajadzīgo informāciju automatiskas informācijas apmaiņas kontekstā;

165. vērš uzmanību uz to, ka, plānojot pasākumus un izstrādājot politiku cīņai pret nodokļu apiešanu, valsts, ES un starptautiskā līmenī īpaša uzmanība būtu jāpievērš situācijai jaunattīstības valstīs, sevišķi vismazāk attīstītajās valstīs, kuras no uzņēmumu īstenotās nodokļu apiešanas cieš visvairāk un kurām parasti ir ļoti šaura nodokļu bāze un zema nodokļu ieņēmumu attiecība pret IKP; uzsver, ka ar šādiem pasākumiem un politikas nostādņēm būtu jāpalīdz valsts sektoram gūt ieņēmumus, kas atbilst valsts teritorijā radītās pievienotās vērtības apjomam, un tādējādi nodrošināt attiecīgo valstu spēju pienācīgi finansēt savu attīstības stratēģiju;

166. prasa Komisijai sadarbībā ar Āfrikas Savienību (ĀS) panākt, ka Āfrikas Savienības Konvencijā par pasākumiem, kas veicami, lai nepieļautu un apkarotu korupciju, ir likts uzsvars uz nelikumīgu finanšu plūsmu apkarošanas pasākumiem;

167. prasa ES un tās dalībvalstīm šajā jomā panākt spēcīgāku politikas konsekveni attīstībai un atkārtoti prasa izanalizēt, kādas plašākas sekas varētu būt valstu un ES nodokļu politikai, lai tādējādi izvērtētu ietekmi uz jaunattīstības valstīm saistībā ar pieņemtiem nodokļu nolīgumiem un ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem;

168. aicina dalībvalstis sarunās par nodokļu konvencijām pienācīgi nodrošināt taisnīgu attieksmi pret jaunattīstības valstīm, ņemot vērā attiecīgo valstu īpašo situāciju, kā arī garantēt nodokļu uzlikšanas tiesību taisnīgu sadali starp izcelsmes valstīm un rezidences vietas valstīm; šajā sakarā aicina ievērot ANO nodokļu paraugkonvenciju un nodrošināt ar nodokļu konvenciju saistītā sarunu procesa pārredzamību;

169. prasa lielāku starptautisko atbalstu sniegt jaunattīstības valstīm cīņai pret korupciju un slepenību, kas sekmē nelikumīgas finanšu plūsmas; uzsver, ka cīņai pret nelikumīgām finanšu plūsmām ir vajadzīga cieša starptautiskā sadarbība, kā arī attīstīto valstu un jaunattīstības valstu saskaņota rīcība ar privātā sektora un pilsoniskās sabiedrības līdzdalību; uzsver, ka ir jāpalīdz vairojot nodokļu iestāžu veikspēju un veicināt zināšanu nodošanu partnervalstīs;

170. prasa publiskā sektora palīdzību attīstībai galvenokārt novirzīt mērķim ieviest atbilstošu tiesisko regulējumu un nostiprināt nodokļu pārvaldību un iestādes, kas atbildīgas par nelikumīgu finanšu plūsmu apkarošanu; prasa šo palīdzību sniegt kā tehniskās kompetences pārnesi attiecībā uz resursu pārvaldību, finanšu informāciju un korupcijas novēršanas noteikumiem;

171. pauž nožēlu par to, ka pašreizējā ESAO Nodokļu komiteja nav pietiekami iekļaujoša; atgādina savu nostāju⁽¹⁾ par labi aprīkotas un ar pietiekamiem papildu resursiem apgādātas globālas iestādes izveidi ANO ietvaros, nodrošinot, ka visas valstis uz vienlīdzīgiem pamatiem var piedalīties globālās nodokļu politikas izstrādē un reformēšanā;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2016. gada 6. jūlija rezolūcija par nodokļu nolēmumiem un citiem rakstura vai ietekmes ziņā līdzīgiem pasākumiem (Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0310).

Trešdiena, 2017. gada 13. decembra

172. pauž nožēlu, ka par līdzdalību ESAO Pasaules forumā par pārredzamības un informācijas apmaiņas jautājumiem nodokļu jomā jaunattīstības valstīm nākas maksāt, lai tās neuzskatītu par jurisdikcijām, kas nesadarbojas, un ka minētajā forumā šo valstu prakse tiek vērtēta pēc kritērijiem, kuru noteikšanā tās nav varējušas pilntiesīgi piedalīties;

173. uzsver, ka reģionālo organizāciju darbībai un reģionālajai sadarbībai ir izšķiroša nozīme, lai pārrobežu mērogā īstenotu nodokļu revīziju, ievērojot subsidiaritātes principu un papildināmības principu; aicina kopīgi izstrādāt nodokļu paraugkonvenciju, kas palīdzētu izskaust nodokļu dubulto uzlikšanu un līdz ar to arī ļaunprātīgu izmantošanu; atgādina, ka šajā nolūkā būtiska būs dažādu informācijas dienestu sadarbība un savstarpēja informācijas apmaiņa;

174. atgādina, ka nodokļu oāzes izlaupa pasaules dabas resursus, sevišķi jaunattīstības valstu dabas resursus; prasa ES atbalstīt jaunattīstības valstis cīņā pret korupciju, noziedzīgām darbībām, krāpšanos ar nodokļiem un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu; prasa Komisijai ar sadarbību un informācijas apmaiņu palīdzēt šīm valstīm apkarot nodokļu bāzes samazināšanu un peļņas pārskaitīšanu uz nodokļu oāzēm un bankām, kuru darbības pamatā ir slepenība; pieprasa visām šīm valstīm ievērot pasaulē pieņemtos standartus, kas noteikti attiecībā uz automātisku informācijas apmaiņu par bankas kontiem;

175. aicina Komisiju topošajā nolīgumā par ES un ĀKK valstu attiecībām pēc 2020. gada iekļaut noteikumus par cīņu pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, krāpšanos ar nodokļiem un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu;

176. prasa Komisijai nekavējoties noteikt papildu pasākumus saskaņā ar ES tiesību aktiem par konfliktu zonās iegūtiem izrakteņiem; uzsver, ka ar papildu pasākumiem ir jānosaka vienota pieeja, kas stiprinātu pastāvīgo dialogu ar valstīm, kurām ir lieli attiecīgo izrakteņu krājumi, un tādējādi veicinātu starptautisko uzticamības pārbaudes un pārredzamības standartu (piemēram, ESAO vadlīnijās noteikto standartu) ievērošanu;

177. uzskata, ka starptautiskajai sabiedrībai, arī parlamentiem, būtu jādara viss iespējams, lai ieviestu efektīvu un pārredzamu politiku attiecībā uz nodokļiem un tirdzniecību; prasa panākt, lai ESAO, G20, G8, G77, Āfrikas Savienības, Pasaules Bankas, Starptautiskā Valūtas fonda (SVF) un Āfrikas Attīstības bankas (ADB) rīcība starptautiskā līmenī būtu konsekventāka un labāk saskaņota;

6. Trauksmes cēļi

178. pauž bažas par to, ka trauksmes cēļu saukšana pie atbildības slepenības saglabāšanas nolūkā var atturēt no ļaunprātīgu darbību atklāšanas; uzsver, ka aizsardzība būtu jāizstrādā tā, lai aizsargātu tos, kas rīkojas sabiedrības interesēs, un novērstu trauksmes cēļu apklusināšanu, vienlaikus ņemot vērā uzņēmumu likumīgās tiesības;

179. aicina Komisiju pēc iespējas drīzāk pabeigt rūpīgu novērtējumu par iespējamo juridisko pamatu turpmākai rīcībai ES līmenī un vajadzības gadījumā iesniegt visaptverošus tiesību aktus, kas aptver gan publisko, gan privāto sektoru, tostarp instrumentus trauksmes cēļu atbalstīšanai, lai nodrošinātu efektīvu aizsardzību un pienācīgu finansiālo palīdzību pēc iespējas ātrāk; izvirza argumentu, ka trauksmes cēļiem ir jābūt tiesībām ziņot anonīmi, vai iesniegt sūdzības prioritārā kārtā, izmantojot attiecīgo organizāciju iekšējos ziņošanas mehānismus vai kompetentas iestādes, un papildus tam viņiem ir jābūda aizsardzība neatkarīgi no ziņošanas kanāla izvēles;

180. iesaka Komisijai izvērtēt labākās prakses piemērus no trauksmes cēļu programmām, kas jau tiek īstenotas citās pasaules valstīs, un rīkot sabiedrisko apspriešanu, lai uzklātos ieinteresēto personu viedokļi par ziņošanas mehānismiem;

181. uzsver pētnieciskās žurnālistikas nozīmi un aicina Komisiju raudzīties, lai sagatavotajā priekšlikumā pētnieciskajiem žurnālistiem būtu noteikta tāda pati aizsardzība kā trauksmes cēļiem;

Trešdiena, 2017. gada 13. decembra

182. uzskata, ka darba devēji būtu jāmudina ieviest iekšējās ziņošanas procedūras un ka katrā organizācijā vajadzētu būt vienai par šādu ziņojumu saņemšanu atbildīgai personai; uzskata, ka darbinieku pārstāvji būtu jāiesaista šādas atbildīgās personas iecelšanā; iesaka ES iestādēm rādīt priekšzīmi, ātri izveidojot iekšēju trauksmes cēlēju aizsardzības sistēmu;

183. uzsver, ka ir svarīgi veicināt darbinieku un citu personu izpratni par trauksmes cēlēju rīcības pozitīvo lomu un par spēkā esošo trauksmes celšanas tiesisko regulējumu; mudina dalībvalstis īstenot izpratnes veicināšanas kampaņas; uzskata, ka ir jāievieš pasākumi, kas aizsargā no jebkādam represīvām un destabilizējošām darbībām, kuras vērstas pret trauksmes cēlējiem, un ka ir jāpanāk, lai viņiem nodarītais kaitējums tiktu pilnībā kompensēts;

184. aicina Komisiju izstrādāt instrumentus, ar ko galvenokārt nodrošināt trauksmes cēlēju aizsardzību no nepamatotas kriminālvajāšanas, ekonomiskām sankcijām un diskriminācijas, un šajā sakarībā aicina izveidot vispārēju fondu, to daļēji finansējot ar atgūtajiem līdzekļiem vai soda naudām, lai sniegtu pienācīgu finansiālu atbalstu trauksmes cēlējiem, kuru izdzīvošana ir apdraudēta, jo viņi ir ziņojuši par svarīgiem faktiem;

7. Iestāžu sadarbība

7.1. *Sadarbība ar Izmeklēšanas komiteju par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, nodokļu apiešanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas (PANA)*

185. atkārtoti norāda, ka ir svarīgi ievērot lojālas sadarbības principu starp ES iestādēm;

186. uzskata, ka informācijas apmaiņa starp ES iestādēm būtu jāpastiprina, jo īpaši attiecībā uz atbilstošu informāciju, kas ir jādara pieejama izmeklēšanas komitejām;

187. pauzē nozēlu, ka Padome, tās Rīcības kodeksa grupa uzņēmējdarbības nodokļu jautājumos un dažas dalībvalstis neizrādīja lielu gatavību reaģēt uz PANA komitejas pieprasījumiem sadarboties; uzskata, ka lielāks dalībvalstu atbalsts ir būtisks, lai varētu apvienot centienus un sasniegt labākus rezultātus; uzņemas ar regulārām uzklaušanās pārraudzīt to, kā un cik veiksmīgi darbojas Rīcības kodeksa grupa uzņēmējdarbības nodokļu jautājumos; aicina Komisiju līdz 2018. gada vidum saskaņā ar LESD 116. pantu iesniegt likumdošanas priekšlikumu, ja dalībvalstis līdz tam laikam vēl nebūs apstiprinājušas Rīcības kodeksa grupas pilnvarojuma reformu;

188. iebilst pret to, ka Parlamenta izmeklēšanas komitejai tikai daļēji bija pieejami pat tie dokumenti, kas jau ir nonākuši atklātībā;

189. atgādina, ka 2015. gada decembrī ECOFIN padome aicināja Augsta līmeņa darba grupu nodokļu jautājumos nolemt, vai ir nepieciešams uzlabot vispārējo pārvaldību, pārredzamību un darba metodes, un pabeigt Rīcības kodeksa grupas reformu Nīderlandes prezidentūras laikā; atgādina, ka 2016. gada martā ECOFIN padome aicināja augsta līmeņa darba grupu pārskatīt jauno pārvaldību, pārredzamību un darba metodes, jo īpaši par lēmumu pieņemšanas procesa efektivitāti, tostarp saistībā ar plašas vienprātības noteikuma izmantošanu 2017. gadā; ar interesi gaida šo centienu rezultātus;

7.2. Eiropas Parlamenta izmeklēšanas tiesības

190. uzsver, ka spēkā esošais tiesiskais regulējums par Eiropas Parlamenta izmeklēšanas komiteju darbību ir novecojis un nenodrošina vajadzīgos apstākļus, kādos Parlamenta izmeklēšanas tiesības var tikt faktiski īstenotas;

191. uzsver, ka pilnvaru trūkums un ierobežota piekļuve dokumentiem ievērojami traucēja un aizkavēja izmeklēšanu, ņemot vērā izmeklēšanas pagaidu raksturu, un liedza iespēju pilnībā izvērtēt, vai ir pamats uzskatīt, ka ir pārkāpti ES tiesību akti;

Trešdiena, 2017. gada 13. decembra

192. norāda, ka vairākām nesen izveidotām izmeklēšanas komitejām un īpašajām komitejām (tostarp PANA komitejai) Komisija un Padome atsevišķos gadījumos nav iesniegušas pieprasītos dokumentus, savukārt citos gadījumos pieprasītos dokumentus tās ir iesniegušas tikai ar lielu nokavēšanos; prasa ieviest pārskatatbildības mehānismu, kas nodrošinātu, ka izmeklēšanas komitejas vai īpašās komitejas pieprasītie dokumenti, kuriem tām ir tiesības piekļūt, nekavējoties tiek nosūtīti Parlamentam un ka Parlaments tos noteikti saņem;

193. uzskata, ka tiesības veikt izmeklēšanu ir Parlamentam svarīga kompetences joma; prasa ES iestādēm stiprināt Parlamenta izmeklēšanas tiesības, pamatojoties uz Līguma 226. pantu; pauž stingru pārliecību, ka spēja nosūtīt pavēstes interesējošām personām un spēja piekļūt svarīgiem dokumentiem ir būtiski svarīga Parlamenta izmeklēšanas komiteju pienācīgai darbībai;

194. uzsver, ka izpildvaras demokrātiskai kontrolei ir būtiski svarīgi, lai Parlamentam būtu ES dalībvalstu parlamentiem līdzvērtīgas izmeklēšanas pilnvaras; uzskata, ka šīs demokrātiskās kontroles pienākumu veikšanai Parlamentam ir jābūt pilnvarotam izsaukt lieciniekus un uzlikt viņiem par pienākumu ierasties un iesniegt dokumentus; uzskata, ka iespējai izmantot šīs tiesības ir vajadzīgs, lai dalībvalstis piekristu pret personām, kuras neierodas vai neiesniedz dokumentus, vērsties ar sankcijām, kas noteiktas valsts tiesiskajā regulējumā par valsts parlamenta veiktu izmeklēšanu; atkārtoti pauž atbalstu nostājai, kas izklāstīta 2012. gada priekšlikumā par šo jautājumu ⁽¹⁾;

195. aņņemas izveidot pastāvīgu izmeklēšanas komiteju pēc ASV Kongresa parauga;

196. aicina Parlamenta politiskās grupas lemt par pagaidu īpašās komitejas izveidi pašreizējā sasaukuma laikā, lai turpinātu PANA komitejas darbu un izmeklētu nesenos Paradīzes dokumentu atklājumus;

197. prasa ģenerālsekretāram saskaņā ar Parlamenta Reglamenta 116.a panta 3. punktu, neskarot nevienu citu attiecīgo pasākumu, anulēt ilgtermiņa caurlaides ikvienam uzņēmumam, kurš ir atteicies ierasties pēc izmeklēšanas komitejas oficiāla uzaicinājuma;

198. aicina dalībvalstis steidzami uzlabot Rīcības kodeksa grupas pārredzamību, pārskatatbildību un darba metožu efektivitāti;

199. prasa Rīcības kodeksa grupai sagatavot publiski pieejamu gada ziņojumu, tajā norādot un aprakstot viskaitējošākos nodokļu pasākumus, ko dalībvalstis ir izmantojušas, un izklāstot arī to, kādi pretpasākumi ir īstenoti;

200. prasa reformu, kas vajadzīga Rīcības kodeksa grupai uzņēmējdarbības nodokļu jautājumos, pabeigt tā, lai būtu nodrošināta pilnīga pārredzamība un lai reformas procesā būtu iesaistītas visas ES iestādes un pilsoniskā sabiedrība; prasa reformas rezultātā radikāli mainīt Rīcības kodeksa grupas pārvaldības struktūru un pārredzamību, arī grupas pilnvarojumu un reglamentu, tās lēmumu pieņemšanas procesus un kritērijus, pēc kuriem nosaka kaitējošus pasākumus, ko nodokļu jomā ir veikušas dalībvalstis;

7.3. Citas iestādes

201. kā pirmo soli atzinīgi vērtē vienotas neatkarīgas Eiropas Prokuratūras (EPPO) izveidi un aicina dalībvalstīm pievienoties šai iniciatīvai;

202. prasa piešķirt Komisijai spēcīgākas izpildpilnvaras, lai nodrošinātu Savienības tiesību aktu efektīvu un konsekventu īstenošanu dalībvalstīs, un prasa Eiropas Parlamentam stingrākas pārbaudes pilnvaras;

203. prasa Komisijā izveidot jaunu Savienības Nodokļu politikas vienotības un koordinācijas centru (TPCCC), lai novērstu sistēmiskus trūkumus sadarbībā starp kompetentajām iestādēm visā ES;

204. prasa ievērojami pastiprināt FIU.net sadarbību Eiropola sistēmā un ierosina sasaistīt šīs darbības ar ierosināto TPCCC cerībā izveidot "nodokļu Eiropolu", kas spētu gan koordinēt dalībvalstu nodokļu politikas pasākumus, gan stiprināt dalībvalstu iestādes, izmeklējot un atklājot nelikumīgas starptautiskās nodokļu shēmas;

⁽¹⁾ OV C 264 E, 13.9.2013., 41. lpp.

Trešdiena, 2017. gada 13. decembra

205. aicina dalībvalstis attiecībā uz Līgumu reformu atbalstīt nosacījumu, ka lēmumi nodokļu politikas jomā Padomē ir jāpieņem ar kvalificētu balsu vairākumu, īstenojot parasto likumdošanas procedūru;

o

o o

206. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo ieteikumu un izmeklēšanas komitejas nobeiguma ziņojumu Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.
